

مکررسای سرگفت

بخش اول: کلیات

فصل اول

«تعريف آیین دادرسی کیفری و اصول حاکم بر آن»

ماده ۱: آیین دادرسی کیفری مجموعه مقررات و قواعدی است که برای کشف جرم، تعقیب متهم، تحقیقات مقدماتی، میانجیگری، صلح میان طرفین، نحوه رسیدگی، صدور رأی، طرق اعتراض به آراء، اجرای آراء، تعیین وظایف و اختیارات مقامات قضایی و ضابطان دادگستری و رعایت حقوق متهم، بزهديه و جامعه وضع می‌شود.

نکات مهم:

- ۱- آیین دادرسی کیفری در تقسیم‌بندی قوانین در زمرة قوانین شکلی قرار می‌گیرد.
- ۲- ماده یک قانون آیین دادرسی کیفری به تعريف آیین دادرسی کیفری پرداخته است.
- ۳- موضوع قانون آیین دادرسی کیفری ۱۱ مورد است.
- ۴- مواردی همچون صلاحیت مراجع رسیدگی و ادله اثبات نیز مربوط به قانون آیین دادرسی کیفری می‌باشد که در این تعريف مغفول مانده است.
- (۱) تعقیب متهم؛
- (۲) تحقیقات مقدماتی؛
- (۳) کشف جرم که غالباً در دادسرا انجام می‌شود؛
- (۴) میانجی‌گری؛
- (۵) صلح میان طرفین که در دادسرا یا دادگاه انجام می‌شود؛
- (۶) نحوه رسیدگی؛
- (۷) صدور رأی؛
- (۸) اجرای آراء که در دادگاه انجام می‌شود؛
- (۹) طرق اعتراض به آراء که به مراجع تجدیدنظر اختصاص دارد؛
- (۱۰) تعیین وظایف و اختیارات مقامات قضایی و ضابطان دادگستری؛
- (۱۱) رعایت حقوق متهم، بزهديه و جامعه که در مواد قانونی مختلف به آن‌ها اشاره شده است.

ماده ۲: دادرسی کیفری باید مستند به قانون باشد، حقوق طرفین دعوی را تضمین کند و قواعد آن نسبت به اشخاصی که در شرایط مساوی به سبب ارتکاب جرایم مشابه تحت تعقیب قرار می‌گیرند به صورت یکسان اعمال شود.

نکات مهم:

- ۱- این ماده به اصل قانونی بودن دادرسی کیفری اشاره نموده است.
- ۲- منظور از اصل قانونی بودن دادرسی کیفری این است که اشخاص مشمول قانون آیین دادرسی کیفری باید اقدامات خود را در چهارچوب قانون آیین دادرسی کیفری در فرآیند دادرسی منصفانه انجام دهند.
- ۳- اصل تضمین حقوق طرفین دعوی و اصل تساوی افراد در مقابل قانون نیز از دیگر اصول حاکم بر دادرسی منصفانه می‌باشد که در این ماده درج شده‌اند.
- ۴- «حقوق طرفین دعوی را تضمین کند» همان اصل تضمین حقوق طرفین دعوی است.
- ۵- «قواعد آن نسبت به اشخاصی که در شرایط مساوی به سبب ارتکاب جرایم مشابه تحت تعقیب قرار می‌گیرند» همان اصل تساوی افراد در شرایط مساوی در مقابل قانون است؛ زیرا خصوصیت فردی می‌تواند در این زمینه مؤثر باشد.

ماده ۳: مراجع قضایی باید با بی‌طرفی و استقلال کامل به اتهام انتسابی به اشخاص در کوتاه‌ترین مهلت ممکن، رسیدگی و تصمیم مقتضی را اتخاذ نمایند و از هر اقدامی که باعث ایجاد اختلال یا طولانی شدن فرآیند دادرسی کیفری می‌شود، جلوگیری کنند.

نکات مهم:

- ۱- این ماده به سه اصل بی‌طرفی، استقلال قضایی و رسیدگی در مهلت معقول اشاره نموده است.
- ۲- منظور از بی‌طرفی مقام قضایی، برخورد مشابه و یکسان با طرفین دعواست به گونه‌ای که شائبه طرفداری یکی از طرفین دعوی را ایجاد نکند.
- ۳- منظور از استقلال قضایی تحت تأثیر قرار نگرفتن از طرفین دعوی و عوامل بیرونی است، به گونه‌ای که مقام قضایی تحت تأثیر نفوذ ناروا و تبعیت از دستورات خلاف قانون مقامات بالاتر قرار نگیرد.
- ۴- منظور از رسیدگی در کوتاه‌ترین مهلت ممکن نیز، رسیدگی در مدت زمانی است که عرفًا مدتی معقول به نظر می‌رسد و مانع از اطلاع دادرسی و یا بی‌دقیقی در رسیدگی می‌گردد.

کمک مثال: رسیدگی توسط دادرسی که دارای موارد رد است، کدام اصل دادرسی را نقض می‌کند؟

- (۱) ترافعی بودن دادرسی (۲) برائت (۳) استقلال (۴) بی‌طرفی

پاسخ: گزینه «۴» مستند به ماده ۳ قانون آیین دادرسی کیفری، رسیدگی باید با بی‌طرفی صورت پذیرد و منظور از بی‌طرف عدم جانب‌داری دادرس در رسیدگی به پرونده می‌باشد.

❖ ماده ۴: اصل برائت است. هرگونه اقدام محدود‌کننده، سالب آزادی و ورود به حریم خصوصی اشخاص جز به حکم قانون و با رعایت مقررات و تحت نظرارت مقام قضایی مجاز نیست و در هر صورت این اقدامات باید به گونه‌ای اعمال شود که به کرامت و حیثیت اشخاص آسیب وارد کند.

نکته: منظور از اصل برائت این است که همه افراد در ابتدا بی‌گناه فرض می‌شوند مگر آنکه خلاف آن اثبات شود. هرگونه اقدام (محدود‌کننده، سالب آزادی، ورود به حریم خصوصی) جز به حکم قانون و با رعایت مقررات و تحت نظرارت مقام قضایی مجاز نیست.

❖ ماده ۵: متهم باید در اسرع وقت از موضوع و ادله اتهام انتسابی آگاه و از حق دسترسی به وکیل و سایر حقوق دفاعی مذکور در این قانون بهره‌مند شود.

نکات مهم:

۱- اطلاع متهم از موضوع اتهام از جمله مهمترین حقوق دفاعی متهم است که به صراحت در ماده مذکور به آن اشاره شده است. از دیگر حقوق دفاعی متهم می‌توان به: (۱) آگاهی از ادله اتهام انتسابی و (۲) حق دسترسی به وکیل اشاره نمود.

۲- آگاهی به این حقوق دفاعی و بهره‌مندی از آن‌ها باید در اسرع وقت انجام پذیرد.

۳- مواد مرتبط با حقوق دفاعی متهم مواد ۴۶-۴۸-۱۹۰-۱۹۵ و ۳۵۹ می‌باشند که جلوه‌هایی از برخورداری از حقوق دفاعی می‌باشد.

❖ ماده ۶: متهم، بزه‌دیده، شاهد و سایر افراد ذی‌ربط باید از حقوق خود در فرآیند دادرسی آگاه شوند و سازوکارهای رعایت و تضمین این حقوق فراهم شود.

نکات مهم:

۱- منظور از افراد ذی‌ربط در این ماده افرادی همچون مطلعان یا خانواده‌های متهم، بزه‌دیده، شاهد و مطلعان است.

۲- آگاهی (متهم، بزه‌دیده، شاهد و سایر افراد) از حقوق خود در فرآیند دادرسی الزامی است.

۳- فراهم کردن سازوکارهای رعایت و تضمین حقوق بزه‌دیده، شاهد و سایر افراد ذی‌ربط الزامی است.

❖ ماده ۷: در تمام مراحل دادرسی کیفری، رعایت حقوق شهروندی مقرر در «قانون احترام به آزادی‌های مشروع و حفظ حقوق شهروندی مصوب ۱۳۸۳/۲/۱۵» از سوی تمام مقامات قضایی، ضابطان دادگستری و سایر اشخاصی که در فرآیند دادرسی مداخله دارند، الزامی است. متخلفان علاوه بر جبران خسارت وارده به مجازات مقرر در ماده (۵۷۰) قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵/۳/۲ محاکوم می‌شوند، مگر آنکه در سایر قوانین مجازات شدیدتری مقرر شده باشد.

نکات مهم:

۱- رعایت حقوق شهروندی در تمام مراحل دادرسی کیفری الزامی است.

۲- افرادی که مکلف به رعایت حقوق شهروندی در تمام مراحل دادرسی کیفری هستند عبارت‌اند از:

(۱) تمام مقامات قضایی، (۲) ضابطان دادگستری، (۳) سایر اشخاصی که در فرآیند دادرسی مداخله دارند.

۳- ضمانت اجرای عدم رعایت حقوق شهروندی در هریک از مراحل دادرسی کیفری توسط افراد فوق‌الذکر:

(۱) جبران خسارت وارده و (۲) اعمال مجازات مقرر در ماده ۵۷۰ قانون مجازات اسلامی (بخش تعزیرات) می‌باشد.

ماده ۵۷۰ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵ مقرر می‌دارد: هریک از مقامات و مأموران وابسته به نهادها و دستگاه‌های حکومتی که برخلاف قانون، آزادی شخصی افراد ملت را سلب کند یا آنان را از حقوق مقرر در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران محروم نماید علاوه بر انفال از خدمت و محرومیت یک تا پنج سال از مشاغل حکومتی به حبس از دو ماه تا سه سال محکوم خواهد شد.

۴- اگر در سایر قوانین مجازات شدیدتری برای این موضوع مقرر شده باشد، مجازات شدیدتر قابل اعمال است.

مکر رسانی سیر گفت

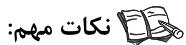
فصل دوم

«دعوای عمومی و دعوای خصوصی»

❖ ماده ۸: محکومیت به کیفر فقط ناشی از ارتکاب جرم است و جرمی که دارای جنبه الهی است می‌تواند دو حیثیت داشته باشد:

الف - حیثیت عمومی از جهت تجاوز به حدود و مقررات الهی یا تعدی به حقوق جامعه و اخلال در نظام عمومی

ب - حیثیت خصوصی از جهت تعدی به حقوق شخص یا اشخاص معین

۱- اعمال مجازات تنها ناشی از ارتکاب جرم است.

۲- جرم دارای دو حیثیت است:

۱- تجاوز به حدود و مقررات الهی مثل شرب خمر
۲- حیثیت عمومی جرم:
۳- تجاوز به حقوق جامعه و اخلال در نظام عمومی مثل ارتکاب جرم کلاهبرداری و جعل
۴- تعدی به حقوق شخص یا اشخاص معین مثل ارتکاب جرم توهین یا قتل عمدی

۵- همه جرائم دارای جنبه الهی هستند.

❖ ماده ۹: ارتکاب جرم می‌تواند موجب طرح دو دعوی شود:

الف - دعوای عمومی برای حفظ حدود و مقررات الهی یا حقوق جامعه و نظام عمومی:

ب - دعوای خصوصی برای مطالبه ضرر و زیان ناشی از جرم و یا مطالبه کیفرهایی که به موجب قانون حق خصوصی بزهده است، مانند حق قذف و قصاص.

۱- زمانی که جرم ارتکاب می‌یابد می‌تواند موجب طرح دو دعوی شود: ۱- دعوای عمومی ۲- دعوای خصوصی

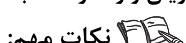
هدف طرح دعوای عمومی: ۱- حفظ حدود و مقررات الهی ۲- حفظ حقوق جامعه و نظام عمومی است.

هدف طرح دعوای خصوصی: ۱- مطالبه ضرر و زیان ناشی از جرم ۲- مطالبه کیفرهایی که به موجب قانون حق خصوصی بزهده است.

۲- طرح دعوای عمومی مثل: ۱- توهین به مقام رهبری ۲- ارتکاب جرم محاربه

طرح دعوای خصوصی مثل: ۱- قذف ۲- قصاص

❖ ماده ۱۰: بزهده شخصی است که از وقوع جرم متهم ضرر و زیان می‌گردد و چنانچه تعقیب مرتكب را درخواست کند، شاکی و هرگاه جبران ضرر و زیان وارد را مطالبه کند، مدعی خصوصی نامیده می‌شود.

۱- شخصی که از وقوع جرم متهم ضرر و زیان شود و به عبارت دیگر جرم علیه آن انجام شود بزهده نامیده می‌شود که می‌تواند شخص حقیقی یا حقوقی باشد.

۲- اگر بزهده تعقیب مرتكب را از مقامات قضایی درخواست نماید شاکی نامیده می‌شود.

۳- اگر شاکی علاوه بر تعقیب مرتكب، جبران ضرر و زیان وارد را نیز مطالبه نماید مدعی خصوصی نامیده می‌شود.

۴- رابطه منطقی میان شاکی و مدعی خصوصی، عموم و خصوص مطلق است.

۵- بزهده اعم از شاکی و مدعی خصوصی می‌باشد که با توجه به درخواست و مطالبات وی قابل تغییر می‌باشد.

۶- اگر «الف» مال «ب» را از طریق توسل به وسائل متقلبانه ببرد و «الف» تقاضای تعقیب «ب» را داشته باشد، در این صورت «الف» شاکی است و اگر ضرر و زیان خود را درخواست نماید مدعی خصوصی می‌باشد. در جرائمی که مطابق با قانون جبران خسارت به واسطه حکم مستقیم دادگاه و بدون درخواست بزهده صورت نمی‌پذیرد مانند سرفت نیز، بزهده شاکی است.

❖ ماده ۱۱: تعقیب متهم و اقامه دعوی از جهت حیثیت عمومی بر عهده دادستان و اقامه دعوی و درخواست تعقیب متهم از جهت حیثیت خصوصی با شاکی یا مدعی خصوصی است.

نکات مهم:

- ۱- دادستان نماینده جامعه است و وظیفه تعقیب متهم و اقامه دعوای از جهت حیثیت عمومی را بر عهده دارد؛ یعنی جرائمی که ارتکاب آن‌ها موجب تجاوز به حدود و مقررات الهی یا تعدی به حقوق جامعه و اخلال در نظام عمومی می‌شوند مثل جرائم: محاربه، بغی، قلب سکه، اختلاس، شرب خمر و قوادی
 - ۲- اصولاً همه جرائمی که جنبه عمومی دارند و به اصطلاح غیرقابل گذشت می‌باشند، تعقیب و اقامه دعوای آنها بر عهده دادستان است.
 - ۳- جرائمی که غلبه آن‌ها لطمه زدن به حقوق اشخاص است و به اصطلاح جرائم قابل گذشت نامیده می‌شود. مانند توهین و افتراء، اقامه دعوای در این جرائم بر عهده شاکی یا مدعی خصوصی می‌باشد.
 - ۴- در خصوص تعقیب متهم دو اصل الزامی بودن تعقیب و مناسب بودن تعقیب وجود دارد.
- ❖ ماده ۱۲:** تعقیب متهم در جرائم قابل گذشت، فقط با شکایت شاکی شروع و در صورت گذشت او موقوف می‌شود.
- تبصره: تعیین جرائم قابل گذشت به موجب قانون است.
- ۱- مطابق با تبصره ماده ۱۰۰ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲: جرائم قابل گذشت جرائمی می‌باشند که شروع و ادامه تعقیب و رسیدگی و اجرای مجازات منوط به شکایت شاکی و عدم گذشت وی است.
- ۱- جرائم تعزیری مندرج در کتاب دیات،
 - ۲- فصل قذف،
 - ۳- جرائمی که به موجب قوانین خاص قابل گذشت می‌باشد،
 - ۴- انتقال مال غیر و کلاهبرداری به شرطی که مبلغ آن از نصاب مقرر در ماده ۳۶ (یعنی بیش از یک میلیون ریال) نباشد در صورت داشتن بزهده،
 - ۵- کلیه جرائم در حکم کلاهبرداری در صورت داشتن بزهده،
 - ۶- جرائمی که مجازات کلاهبرداری درباره آن‌ها مقرر شده باشد یا طبق قانون کلاهبرداری محسوب شود در صورت داشتن بزهده،
 - ۷- سرقت موضوع مواد (۶۵۶)، (۶۵۷)، (۶۶۱)، (۶۶۵) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی ۱۳۷۵ به شرطی که ارزش مال مورد سرقت بیش از دویست میلیون ریال نباشد و سارق سابقه مؤثر کیفری نداشته باشد،
 - ۸- کلیه جرائم تعزیری درجه پنج و پایین‌تر ارتکابی توسط افراد زیر هجده سال در صورت داشتن بزهده،
 - ۹- جعل در اسناد غیررسمی،
 - ۱۰- استفاده از سند مجموع،
 - ۱۱- دریافت نوشته یا سندی به ضرر افراد غیررشید با استفاده از ضعف نفس شخصی،
 - ۱۲- توهین
 - ۱۳- سقط جنین زن حامله به واسطه آزار و اذیت،
 - ۱۴- عدم اعاده طفلی که به فرد سپرده شده است،
 - ۱۵- رها نمودن طفل در محل خالی از سکنه،
 - ۱۶- ایجاد مزاحمت به وسیله تلفن یا دستگاه‌های مخابراتی،
 - ۱۷- تدلیس در ازدواج،
 - ۱۸- افشار اسرار به مناسبت شغل،
 - ۱۹- الزام دیگری به دادن نوشته یا سند با استفاده از جبر، قهر، اکراه یا تهدید،
 - ۲۰- تهدید به قتل یا ضررهای نفسی یا شرفي یا مالی یا افشاری سر،
 - ۲۱- سوءاستفاده از سفید مهر و سفید امضا،
 - ۲۲- خیانت در امانت،
 - ۲۳- آتش زدن اموال و اشیاء منقول متعلق به دیگری،
 - ۲۴- تخریب یا از کار انداختن یا تلف اشیاء منقول یا غیرمنقول متعلق به دیگری،
 - ۲۵- تلف یا ناقص کردن حیوان،
 - ۲۶- اتفاق اسناد یا اوراق تجاری یا غیرتجارتی و غیردولتی،
 - ۲۷- تخریب باغ یا تاکستان دیگری،
 - ۲۸- از بین بردن اصله نخل خرما،
 - ۲۹- هتك حرمت منازل،
 - ۳۰- تصرف ملک دیگری،
 - ۳۱- ایجاد مزاحمت یا ممانعت از حق بعد از خلع بد،
 - ۳۲- ورود به عنف یا تهدید به منزل دیگری،
 - ۳۳- افتراء،
 - ۳۴- نشر اکاذیب،
 - ۳۵- افتراء عملی،
 - ۳۶- انتشار هجوبیات،
 - ۳۷- ابراد صدمه بدنی غیرعمدی منجر به نقصان یا ضعف دائم،
 - ۳۸- ابراد صدمه بدنی غیرعمدی،
 - ۳۹- انتشار صوت یا تصویر یا فیلم خصوصی یا خانوادگی یا اسرار دیگری به وسیله سامانه‌های رایانه‌ای یا مخابراتی،
 - ۴۰- شروع به جرم و معاونت در کلیه جرائم فوق الذکر.

ملک و سایی سرگفت

فصل سوم

«وظایف و اختیارات دادستان»

❖ ماده ۶۴: جهات قانونی شروع به تعقیب به شرح زیر است:

ب - اعلام و اخبار ضابطان دادگستری، مقامات رسمی یا اشخاص موثق و مطمئن
ت - اظهار و اقرار متهم

الف - شکایت شاکی یا مدعی خصوصی

پ - وقوع جرم مشهود، در برابر دادستان یا بازپرس

ث - اطلاع دادستان از وقوع جرم به طرق قانونی دیگر

نکات مهم:

- ۱- شکایت شاکی یا مدعی خصوصی در جرائم قابل گذشت به منظور شروع به تعقیب و استمرار تعقیب الزامی است.
- ۲- در جرائم قابل گذشت صرفاً در صورت وجود بند (الف) ماده ۶۴ (شکایت شاکی یا مدعی خصوصی) امکان تعقیب متهم وجود دارد.
- ۳- در جرائم غیرقابل گذشت برای شروع به تعقیب، الزامی به شکایت شاکی یا مدعی خصوصی وجود ندارد و در صورت وجود هر کدام از بندهای (ب) تا (ث) نیز امکان تعقیب متهم وجود دارد.
- ۴- دادستان مکلف است که تمام جرائم غیرقابل گذشت را تعقیب نماید. (اصل الزامی بودن تعقیب)
- ۵- در خصوص تعقیب قضاط مطابق با مواد ۳۹ و ۴۰ قانون نظارت بر رفتار قضاط اگر قاضی متهم به جرم عمد می‌باشد یا جرم ارتکابی غیرعمدی بوده اما تعقیب یا اجرای حکم مستلزم جلب یا بازداشت قاضی باشد، دادستان باید قبل از تعقیب از دادگاه عالی انتظامی قضاط تعليق قاضی را تقاضا نماید و در صورت موافقت این دادگاه دادستان می‌تواند قاضی را تعقیب نماید.
- ۶- سایر جرائم غیرعمدی که دارای شرایط فوق نیست تعقیب قاضی با اجازه دادستان انتظامی قضاط انجام می‌شود.
- ۷- دادستان تنها با اعلام و اخبار (ضابطان دادگستری، مقامات رسمی و اشخاص موثق و مطمئن) تعقیب را شروع می‌کند.
- ۸- برای شروع به تعقیب اطلاع دادستان از هر طریق قانونی دیگر الزامی است و نه سایر مقامات قضایی.

❖ مثال ۱: کدامیک از موارد زیر از جمله جهات قانونی برای شروع به تعقیب نمی‌باشد؟

- ۲) اعلام و اخبار اشخاص موثق و مطمئن
۴) اعلام و اخبار ضابطان دادگستری

- ۱) اطلاع بازپرس از وقوع جرم از طرق قانونی
۳) اظهار و اقرار متهم

❖ پاسخ: گزینه «۱» اطلاع دادستان از وقوع جرم به طرق قانونی دیگر از جمله جهات قانونی برای شروع به تعقیب است و نه بازپرس.

❖ ماده ۶۵: هرگاه کسی اعلام کند که خود ناظر وقوع جرمی بوده و جرم مذکور از جرائم غیرقابل گذشت باشد، درصورتی که قرائنا و اماراتی مبتنی بر نادرستی اظهارات وی وجود نداشته باشد، این اظهار برای شروع به تعقیب کافی است هرچند قرائنا و امارات دیگری برای تعقیب موجود نباشد، اما اگر اعلام کننده شاهد قضیه نبوده، به صرف اعلام نمی‌توان شروع به تعقیب کرد، مگر آنکه دلیلی بر صحبت ادعا وجود داشته باشد یا جرم از جرائم علیه امنیت داخلی یا خارجی باشد.

نکات مهم:

۱- اگر کسی اعلام کند که ناظر وقوع جرم بوده و جرم قابل گذشت باشد تا زمانی که شاکی یا مدعی خصوصی شکایت نکند امکان تعقیب جرم ارتکابی توسط دادستان وجود ندارد. این موضوع در مواردی که شخص ناظر بوده اما به هر طریقی اطلاع می دهد نیز لازم الاجرا است.

۱- گزارش دهنده ناظر وقوع
شروع به تعقیب انجام می شود.

۲- اشخاصی که وقوع جرم را
گزارش می دهند دو گروه
هستند:
این صورت به صرف ادعا نمی توان شروع به
تعقیب کرد. | اگر قرائن و اماراتی مبتنی بر نادرستی
اظهارات وی وجود نداشته باشد.

۱- دلیلی بر صحت ادعا وجود داشته باشد.
۲- گزارش دهنده ناظر وقوع
اگر جرم از جمله جرائم علیه امنیت
داخلی یا خارجی باشد. | جرم بوده است.

۱- دلیلی بر صحت ادعا وجود داشته باشد.
۲- اگر جرم از جمله جرائم علیه امنیت
داخلی یا خارجی باشد. |
|---|---|---|

که مثال ۲: اظهارات اعلام کننده جرمی که شاهد قضیه نبوده در چه صورتی قابل پذیرش برای شروع به تعقیب است؟

- ۱) در صورتی که جرم از جرائم غیرقابل گذشت باشد.
 ۲) در صورتی که دلیلی بر صحت ادعا وجود داشته باشد.
 ۳) در صورتی که جرم از جرائم علیه امنیت داخلی یا خارجی باشد.
 ۴) گزینه های ۲ و ۳

پاسخ: گزینه «۴» اظهارات شخصی که شاهد وقوع جرم نبوده در صورتی باعث شروع تعقیب است که دلیلی بر صحت ادعا وجود داشته باشد.

که مثال ۳: اعلام جرم در کدام صورت از موجبات قانونی تعقیب دعواه عمومی است؟ (وکالت ۹۴)

- ۱) اعلام کننده ناظر وقوع جرم بوده و جرم غیرقابل گذشت باشد و به علاوه قرائن و اماراتی مبتنی بر نادرستی اظهارات وی وجود نداشته باشد.
 ۲) اعلام کننده ناظر وقوع جرم باشد، خواه جرم مذکور قابل گذشت یا غیرقابل گذشت باشد.
 ۳) فقط جرم از جرائم قابل گذشت بوده و اعلام کننده ناظر وقوع آن باشد.
 ۴) جرم غیرقابل گذشت و در عین حال مشهود باشد.

پاسخ: گزینه «۱» با توجه به ماده ۶۵ قانون آیین دادرسی کیفری: «هرگاه کسی اعلام کند که خود ناظر وقوع جرمی بوده و جرم مذکور از جرائم غیرقابل گذشت باشد، در صورتی که قرائن و اماراتی مبتنی بر نادرستی اظهارات وی وجود نداشته باشد، این اظهار برای شروع به تعقیب کافی است، هر چند قرائن و امارات دیگری برای تعقیب موجود نباشد؛ اما اگر اعلام کننده شاهد قضیه نبوده، به صرف اعلام نمی توان شروع به تعقیب کرد، مگر آنکه دلیلی بر صحت ادعا وجود داشته باشد. یا جرم از جرائم علیه امنیت داخلی یا خارجی باشد.»

۶۶ ماده: سازمان های مردم نهادی که اساسنامه آن ها در زمینه حمایت از اطفال و نوجوانان، زنان، اشخاص بیمار و دارای ناتوانی جسمی یا ذهنی، محیط زیست، منابع طبیعی، میراث فرهنگی، بهداشت عمومی و حمایت از حقوق شهروندی است، می توانند نسبت به جرائم ارتکابی در زمینه های فوق اعلام جرم کنند و در تمام مراحل دادرسی شرکت کنند.

تبصره ۱- در صورتی که جرم واقع شده دارای بزه دیده خاص باشد، کسب رضایت وی جهت اقدام مطابق این ماده ضروری است. چنانچه بزه دیده طفل، مجنون و یا در جرائم مالی سفیه باشد، رضایت ولی، قیم یا سربرست قانونی و اخذ می شود. اگر ولی، قیم یا سربرست قانونی، خود مجرم شده باشد، سازمان های مذکور با اخذ رضایت قیم اتفاقی یا تأیید دادستان اقدامات لازم را انجام می دهند.

تبصره ۲- ضابطان دادگستری و مقامات قضایی مکلفند بزه دیدگان جرائم موضوع این ماده را از کمک سازمان های مردم نهاد مربوطه آگاه کنند.

تبصره ۳- به موجب بند پ ماده ۳۸ قانون احکام دائمی برنامه های توسعه کشور نسخ صریح شده است.

تبصره ۴- اجرای این ماده به رعایت اصل یکصد و شصت و پنجم (۱۶۵) قانون اساسی است در جرائم منافی عفت سازمان های مردم نهاد موضوع این ماده می توانند با رعایت ماده (۱۰۲) این قانون و تبصره های تنها اعلام جرم نموده و دلایل خود را به مراجع قضایی ارائه دهند و حق شرکت در جلسات را ندارند.

نکات مهم:

۱- حق اعلام جرم
۲- معرفی نماینده جهت حضور در دادسرا
۳- حق ارائه دلیل به دادگاه
۴- حق شرکت در جلسات	سازمان های مردم نهاد این اختیارات را دارند:

- ۱- اطفال و نوجوانان
 ۲- زنان
 ۳- اشخاص بیمار و دارای ناتوان جسمی یا ذهنی
 ۴- محیط‌زیست
 ۵- میراث فرهنگی
 ۶- بهداشت عمومی
 ۷- حقوق شهروندی
- ۲- سازمان‌های مردم‌نهادی که امکان اعمال اختیارات فوق را دارند، عبارت‌اند از:
- ۳- در جرائم منافی عفت سازمان‌های مردم‌نهاد تنها حق اعلام جرم و ارائه دلیل دارند و حق شرکت در جلسات دادرسی را ندارند.
- ۴- سازمان‌های مردم‌نهاد حق اعتراض به آرای دادگاه‌ها را ندارند.
- ۵- اخذ رضایت جهت اقدام توسط سازمان‌های مردم‌نهاد در جرائم واقع شده دارای بزه‌دیده خاص الامی است.
- ۶- لزوم اخذ رضایت: (۱- قیم یا ولی یا سرپرست قانونی) اگر بزه‌دیده (طفل، مجنون یا سفیه در جرائم مالی) مگر آنکه ولی قیم یا سرپرست قانونی خود مرتکب جرم شده باشند که در این صورت سازمان‌های مذکور با اخذ رضایت (قیم اتفاقی یا تأیید دادستان) اقدام می‌نمایند.

ک مثال ۴: اگر ولی یا قیم یا سرپرست قانونی طفل یا مجنون یا در جرائم مالی سفیه، خود مرتکب جرم شوند، سازمان‌های مردم‌نهاد با رضایت چه کسانی می‌توانند اعلام جرم کنند؟

- ۱) با رضایت طفل یا مجنون یا سفیه
 ۲) با رضایت طفل یا مجنون یا سفیه و تأیید دادستان
 ۳) با اخذ رضایت قیم اتفاقی یا تأیید دادستان

پاسخ: گزینه «۳» با توجه به ماده ۶۶ اگر ولی یا قیم یا سرپرست قانونی خود مرتکب جرم شده باشد، سازمان‌های مردم‌نهاد با اخذ رضایت قیم اتفاقی تأیید دادستان، می‌توانند اعلام جرم کنند.

ک مثال ۵: اعلام جرم از سوی سازمان‌های مردم‌نهاد دارای مجوز، در کدام فرض پذیرفته می‌شود؟ (وکالت ۹۸)

- ۱) فقط در جرائم غیرقابل گذشت که نسبت به موضوع مورد حمایت آنان ارتکاب یافته و اسامی این سازمان‌ها توسط مراجع رسمی اعلام شده باشد.
 ۲) در هر جرمی که نسبت به موضوع مورد حمایت مندرج در اساسنامه آنان ارتکاب یافته و اسامی این سازمان‌ها توسط مراجع رسمی اعلام شده باشد.
 ۳) در جرم قابل گذشت که دارای بزه‌دیده خاص است، هرچند بدون رضایت ولی باشد.
 ۴) در جرمی که نسبت به موضوع مورد حمایت آنان ارتکاب یافته، هرچند در اساسنامه آنها درج نشده باشد.

پاسخ: گزینه «۲» متنستند به ماده ۶۶ قانون آینین دادرسی کیفری: یکی از شرایط اعلام جرم از سوی سازمان‌های مردم‌نهاد این است که نسبت به جرائمی می‌توانند اعلام جرم کنند که نسبت به موضوع مورد حمایت مندرج در اساسنامه آنان ارتکاب یافته باشد.

ک مثال ۶: شرکت سازمان‌های مردم‌نهاد در مراحل دادرسی، در کدام‌یک از جرائم زیر، منوط به اخذ رضایت بزه‌دیده است؟ (قضاآوت ۹۸)

- ۱) تمام جرائم قابل گذشت
 ۲) دارای بزه‌دیده خاص
 ۳) قابل گذشت که دارای بزه‌دیده محجور باشند، با رضایت ولی، قیم یا سرپرست قانونی
 ۴) قابل گذشت دارای بزه‌دیده خاص

پاسخ: گزینه «۲» متنستند به ماده ۶۶ قانون آینین دادرسی کیفری، سازمان‌های مردم‌نهاد یا (NGO)ها دارای دو اختیار اعلام جرم و شرکت در تمامی مراحل دادرسی هستند، ولی هرگاه جرم واقع شده دارای بزه‌دیده خاصی باشد، کسب رضایت آنان برای شرکت در جلسه رسیدگی ضروری است.

ملک و سایی سرگفت

فصل ششم

«احضار و تحقیق از متهم، شهود و مطلعان»

مبحث اول – احضار، جلب و تحقیق از متهم

❖ ماده ۱۶۸: بازپرس نباید بدون دلیل کافی برای توجه اتهام، کسی را به عنوان متهم احضار و یا جلب کند.
تبصره – تخلف از مقررات این ماده موجب محکومیت انتظامی تا درجه چهار است.

نکات مهم:

- ۱- احضار یا جلب توسط بازپرس تنها در صورت توجه اتهام به متهم و با دلیل کافی امکان پذیر است.
- ۲- در صورت جلب یا احضار بدون دلیل متهم توسط بازپرس موجب محکومیت انتظامی تا درجه چهار است.
- ۳- تفاوت احضار با جلب تفاوت در اجراء نزد مقام قضایی است.

که مثال ۱: احمد علیه بهرام شکایت کیفری مطرح می‌کند. در کدام صورت، بازپرس می‌تواند بهرام را احضار کند؟
(قضاویت ۹۳)

۱) دارای سابقه کیفری باشد.
۲) دلایل کافی برای احضار موجود باشد.
۳) مشهور به فساد باشد.
۴) فراری باشد.

☒ پاسخ: گزینه «۲» با توجه به ماده ۱۶۸ قانون آینین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲/۱۲/۰۴: «بازپرس نباید بدون دلیل کافی برای توجه اتهام، کسی را به عنوان متهم احضار و یا جلب کند.
تبصره – تخلف از مقررات این ماده موجب محکومیت انتظامی تا درجه چهار است.»

❖ ماده ۱۶۹: احضار متهم به وسیله احضاریه به عمل می‌آید. احضاریه در دو نسخه تنظیم می‌شود که یک نسخه از آن به متهم ابلاغ می‌گردد و نسخه دیگر پس از امضاء به مأمور ابلاغ مسترد می‌شود.

نکات مهم:

- ۱- احضار متهم از طریق ارسال احضاریه انجام می‌شود.
- ۲- احضاریه در دو نسخه تنظیم می‌شود.
- ۳- ابلاغ یک نسخه به متهم
- ۴- ابلاغ نسخه دوم به مأمور ابلاغ

❖ ماده ۱۷۰: در احضاریه، نام و نام خانوادگی احضار شونده، تاریخ، ساعت، محل حضور، علت احضار و نتیجه عدم حضور قید می‌شود و به امضاء مقام قضایی می‌رسد.

تبصره – در جرائمی که به تشخیص مرجع قضایی، حیثیت اجتماعی متهم، عفت یا امنیت عمومی اقتضا کند علت احضار ذکر نمی‌شود، اما متهم می‌تواند برای اطلاع از علت احضار به دفتر مرجع قضایی مراجعه کند.

☒ نکته: مقصود از علت احضار دلیل کلی فراخوان شخص است نه جهات جزئی مندرج در پرونده.

❖ ماده ۱۷۱: فاصله میان ابلاغ اوراق احضاریه و زمان حضور نزد بازپرس نباید کمتر از پنج روز باشد.

نکات مهم:

- ۱- فاصله بین ابلاغ احضاریه و زمان حضور در دادسرا حداقل پنج روز است.
- ۲- فاصله بین ابلاغ احضاریه و زمان حضور در دادگاه حداقل یک هفته است.

❖ ماده ۱۷۲: ابلاغ احضاریه توسط مأموران ابلاغ بدون استفاده از لباس رسمی و با ارائه کارت شناسایی انجام می‌شود.

نکات مهم:

۱- مأموران ابلاغ هنگام ابلاغ احضاریه لباس رسمی به تن ندارند.

۲- مأموران ابلاغ هنگام ابلاغ احضاریه باید کارت شناسایی خود را ارائه دهند.

❖ ماده ۱۷۳: هرگاه شخص احضار شده بی‌سواد باشد مأمور ابلاغ، مقاد احضاریه را به وی تفهیم می‌کند.

نکته: الزام مأمور ابلاغ به تفهیم احضاریه برای شخص احضار شده بی‌سواد.

❖ ماده ۱۷۴: هرگاه ابلاغ احضاریه به لحاظ معلوم نبودن محل اقامت متهم ممکن نباشد و اقدامات برای دستیابی به متهم به نتیجه نرسد و ابلاغ نیز به طریق دیگر میسر نگردد، متهم از طریق انتشار یک نوبت آگهی در یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار ملی یا محلی و با ذکر عنوان اتهام و مهلت یک‌ماه از تاریخ نشر آگهی احضار می‌شود. در این صورت بازپرس پس از اتفاقی مهلت مقرر به موضوع رسیدگی و اظهار عقیده می‌کند.

تبصره - در جرائمی که به تشخیص بازپرس، حیثیت اجتماعی متهم، عفت یا امنیت عمومی اقتضا کند، عنوان اتهام در آگهی موضوع این ماده ذکر نمی‌شود.

نکات مهم:

۱- با وجود هر سه این شرایط ابلاغ احضاریه از طریق روزنامه انجام می‌شود:
 ۱- ابلاغ احضاریه به دلیل معلوم نبودن محل اقامت متهم ممکن نباشد. یعنی متهم شناسایی شده ولی محل اقامت وی معلوم نباشد.
 ۲- ابلاغ به طریق دیگر ممکن نباشد. مانند تلفن، نمبر، ایمیل و ...
 ۳- اقدامات برای دستیابی به متهم به نتیجه نرسد.

۲- اگر متهم شناسایی نشده باشد یا اینکه متهم شناسایی شده و محل اقامت وی معلوم باشد، اما متهم در محل اقامت خود حضور نداشته باشد ابلاغ از طریق روزنامه صورت نمی‌گیرد.

۳- در مورد جرائم (۱- فرار از خدمت، ۲- صدور چک بلا محل) ابلاغ از طریق نشر آگهی صورت نمی‌گیرد و آخرین نشانی مرتكب در پرونده کارگزینی و در بانک محل علیه اقامتگاه قانونی وی محسوب می‌شوند.

کم مثال ۲: در احضاریه، به تشخیص مقام قضایی، کدام‌یک از موارد زیر درج نمی‌شود؟

- (۱) امضای مقام قضایی (۲) علت احضار (۳) نتیجه عدم حضور (۴) تاریخ حضور

پاسخ: گزینه «۲» مستندًا به تبصره م ۱۷۴ قانون آیین دادرسی کیفری (البته در مورد نظامیان نتیجه عدم حضور هم در این موارد قید نمی‌شود).

❖ ماده ۱۷۵: استفاده از سامانه‌های (سیستم‌های) رایانه‌ای و مخابراتی، از قبیل پیام‌نگار (ایمیل)، ارتباط تصویری از راه دور، نمبر و تلفن، برای طرح شکایت یا دعوی، ارجاع پرونده، احضار متهم، ابلاغ اوراق قضایی و همچنین نیابت قضایی با رعایت مقررات راجع به دادرسی الکترونیکی بلامانع است.

تبصره - شرایط و چگونگی استفاده از سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی موضوع این ماده براساس آیین‌نامه‌ای است که ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزیر دادگستری تهیه می‌شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد.

❖ ماده ۱۷۶: قوه قضائیه می‌تواند ابلاغ اوراق قضایی را به بخش خصوصی واگذار کند. چگونگی اجرای این ماده به موجب آیین‌نامه‌ای است که ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزیر دادگستری دادگستری و وزرای اطلاعات و فناوری اطلاعات تهیه می‌شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد.

تبصره - شرایط و چگونگی استفاده از سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی موضوع این ماده براساس آیین‌نامه‌ای است که ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط وزیر دادگستری تهیه می‌شود و به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد.

نکته: امکان واگذاری ابلاغ اوراق قضایی به بخش خصوصی.

❖ ماده ۱۷۷: سایر ترتیبات و قواعد ابلاغ احضاریه و دیگر اوراق قضایی براساس قانون آیین دادرسی مدنی صورت می‌گیرد.

نکات مهم:

- ۱- اگر زن در منزل شوهر سکونت ندارد ابلاغ اوراق در محل سکونت یا محل کار او به عمل می‌آید.
- ۲- ابلاغ دادخواست در خارج از کشور به وسیله مأموران کنسولی یا سیاسی ایران به عمل می‌آید.
- ۳- در دعاوی راجع به اشخاص حقوقی دادخواست و ضمائم آن به مدیر یا قائم مقام او یا دارنده حق امضا و در صورت عدم امکان به مسئول دفتر ابلاغ خواهد شد.

مکارهای تأمین و نظارت قضایی

فصل هفتم

«قرارهای تأمین و نظارت قضایی»

❖ ماده ۲۱۷: به منظور دسترسی به متهم و حضور به موقع وی، جلوگیری از فرار یا مخفی شدن او و تضمین حقوق بزه‌دیده برای جبران ضرر و زیان وی بازپرس پس از تفهم اتهام و تحقیق لازم، در صورت وجود دلایل کافی، یکی از قرارهای تأمین زیر را صادر می‌کند:

- الف - التزام به حضور با قول شرف
- ب - التزام به حضور با تعیین وجه التزام
- پ - التزام به عدم خروج از حوزه قضایی با قول شرف
- ت - التزام به عدم خروج از حوزه قضایی با تعیین وجه التزام
- ث - التزام به معرفی نوبه‌ای خود به صورت هفتگی یا ماهانه به مرتع قضایی یا انتظامی با تعیین وجه التزام
- ج - التزام مستخدمان رسمی کشوری یا نیروهای مسلح به حضور با تعیین وجه التزام، با موافقت متهم و پس ازأخذ تعهد پرداخت از محل حقوق آنان از سوی سازمان مربوط

چ - التزام به عدم خروج از منزل یا محل اقامات تعیین شده با موافقت متهم با تعیین وجه التزام از طریق نظارت با تجهیزات الکترونیکی یا بدون نظارت با این تجهیزات

- ح -أخذ کفیل با تعیین وجه الکفاله
- خ -أخذ وثیقه اعم از وجه نقد، ضمانتنامه بانکی، مال منقول یا غیر منقول
- د - بازداشت موقت با رعایت شرایط مقرر قانونی

تبصره ۱- در صورت امتناع متهم از پذیرش قرار تأمین مندرج در بند (الف)، قرار التزام به حضور با تعیین وجه التزام صادر و در صورت امتناع از پذیرش قرارهای مندرج در بندۀای (ب)، (پ)، (ت) و (ث) قرار کفالت صادر می‌شود.

تبصره ۲- در مورد بندۀای (پ) و (ت)، خروج از حوزه قضایی با اجازه قاضی ممکن است.

تبصره ۳- در جرایم غیرعمدی در صورتی که به تشخیص مقام قضایی تضمین حقوق بزه‌دیده به طریق دیگر امکان پذیر باشد، صدور قرار کفالت و وثیقه جایز نیست.

نکات مهم:

۱- قرارهای فوق قرار تأمین کیفری هستند.

۲- قرارهای تأمین کیفری از جمله قرارهای اعدادی هستند.

۳- قرارهای ذکر شده در این ماده تنها در مورد اشخاص حقیقی قابلیت اعمال دارند.

۱- حفظ دسترسی به متهم و حضور به موقع وی

۲- جلوگیری از فرار یا مخفی شدن او

۳- تضمین حقوق بزه‌دیده برای جبران ضرر و زیان وی

۴- علت صدور قرار تأمین:

۵- امکان صدور قرار تأمین قبل از تفهم اتهام و تحقیق وجود ندارد.

۶- در صورت حضور متهم و وجود دلایل کافی برای اتهام، در تمامی جرائم مراجع قضایی مکلف به صدور قرار تأمین کیفری است.

- کلکتیو مثال ۱:** کدام‌یک از گزینه‌های زیر جزء اهداف قرارهای تأمین کیفری نمی‌باشد؟
- (۱) جلوگیری از فرار و مخفی شدن متهم
 - (۲) جلوگیری از تبانی متهم با سایر شرکاء شهود و مطلعین
 - (۳) تضمین حقوق بزه‌دیده
- پاسخ: گزینه «۲» به استناد صدر ماده جلوگیری از تبانی، از اهداف صدور قرار تأمین نمی‌باشد، بلکه فقط یکی از اهداف صدور قرار بازداشت موقت است.
-
- کلکتیو مثال ۲:** در صورتی که متهم با قرار تأمین التزام مستخدمان رسمی یا نیروهای مسلح به حضور با تعیین وجه التزام موافقت ننماید بازپرس باید.....
- (۱) آن را به قرار کفالت تبدیل نماید.
 - (۲) باید آن را به بازداشت موقت تبدیل کند.
 - (۳) باید قرار تأمین مناسب دیگری صادر نماید.
- پاسخ: گزینه «۳» در دو قرار تأمین التزام مستخدمان رسمی و قرار عدم خروج از منزل یا محل اقامت تعیین شده صدور قرار باید با موافقت متهم باشد و اگر وی موافقت ننماید بازپرس باید قرار تأمین مناسب دیگری صادر نماید، این در صورتی است که مطابق با تبصره ۱ ماده ۲۱۷ در صورتی که متهم قرارهای بندهای «ب» تا «ت» را مورد پذیرش قرار ندهد، بازپرس باید آن را به قرار کفالت تبدیل نماید.

- ۱- بازداشت موقت
۲- اخذ وثیقه
۳- اخذ کفیل
- ۴- التزام به حضور
۵- التزام به عدم خروج از حوزه قضایی
- ۶- التزام به حضور
۷- التزام به معرفی نوبه‌ای خود به مرجع
- ۸- در قرار با تعیین وجه التزام و کفالت، وجه‌الکفاله و وجه‌الالتزام ابتدا پرداخت نمی‌شود.
۹- در قرار وثیقه مبلغ تعیین شده از همان ابتدا دریافت می‌شود.
- ۱۰- شرایط التزام مستخدمان رسمی کشوری یا نیروی مسلح به حضور با تعیین وجه التزام:
۱- موافقت متهم
۲- اخذ تعهد پرداخت از محل حقوق آنان از سوی سازمان مربوطه
- ۱۱- التزام به عدم خروج از منزل یا محل اقامت تعیین شده منوط به موافقت متهم است.
صدور قرار اخذ کفیل منوط به تعیین وجه‌الکفاله است.
- ۱۲- انواع وثیقه:
۱- وجه نقد
۲- ضمانتنامه بانکی
۳- مال غیرمنقول
۴- مال منقول
- ۱۳- در صورت عدم پذیرش قرار التزام به حضور با قول شرف، قرار التزام به حضور با تعیین وجه‌الالتزام صادر می‌شود.
۱۴- در صورت عدم پذیرش قرارهای التزام به حضور با وجه‌الالتزام، التزام به عدم خروج از حوزه قضایی با قول شرف یا وجه‌الالتزام و التزام به معرفی نوبه‌ای خود به مراجع انتظامی یا قضایی قرار کفالت صادر می‌شود.
۱۵- ضمانت اجرای قرار کفالت و قرار وثیقه، بازداشت متهم تا معرفی کفیل یا سپردن وثیقه است.
۱۶- در خصوص قرارهای التزام به عدم خروج از حوزه قضایی با قول شرف و التزام به عدم خروج از حوزه قضایی با تعیین وجه التزام، خروج از حوزه قضایی با اجازه قاضی امکان‌پذیر است.
۱۷- اختیار انتخاب نوع وثیقه با متهم است.
۱۸- در جرائم غیرعمدی در صورت تضمین حقوق بزه‌دیده به طرق دیگر صدور قرار وثیقه و کفالت ممنوع است. بنابراین صدور این قرارها در مورد جرائم غیرعمدی مطلقاً ممنوع نیست.

- کلکتیو مثال ۱:** کدام‌یک از گزینه‌های زیر جزء اهداف قرارهای تأمین کیفری نمی‌باشد؟
- (۱) جلوگیری از فرار و مخفی شدن متهم
 - (۲) دسترسی و حضور به موقع متهم
 - (۳) تضمین حقوق بزه‌دیده

- پاسخ: گزینه «۲» به استناد صدر ماده جلوگیری از تبانی، از اهداف صدور قرار تأمین نمی‌باشد، بلکه فقط یکی از اهداف صدور قرار بازداشت موقت است.
-

- کلکتیو مثال ۲:** در صورتی که متهم با قرار تأمین التزام مستخدمان رسمی یا نیروهای مسلح به حضور با تعیین وجه التزام موافقت ننماید بازپرس باید.....
- (۱) آن را به قرار کفالت تبدیل نماید.
 - (۲) باید آن را به بازداشت موقت تبدیل کند.
 - (۳) باید قرار تأمین مناسب دیگری صادر نماید.

- پاسخ: گزینه «۳» در دو قرار تأمین التزام مستخدمان رسمی و قرار عدم خروج از منزل یا محل اقامت تعیین شده صدور قرار باید با موافقت متهم باشد و اگر وی موافقت ننماید بازپرس باید قرار تأمین مناسب دیگری صادر نماید، این در صورتی است که مطابق با تبصره ۱ ماده ۲۱۷ در صورتی که متهم قرارهای بندهای «ب» تا «ت» را مورد پذیرش قرار ندهد، بازپرس باید آن را به قرار کفالت تبدیل نماید.

ملک درسای سرکن

فصل هشتم

«اقدامات بازپرس و دادستان پس از ختم تحقیقات»

❖ ماده ۲۶۲: بازپرس پس از پایان تحقیقات و در صورت وجود دلایل کافی بر وقوع جرم، به متهم یا وکیل وی اعلام می‌کند که برای برائت یا کشف حقیقت یا هر اظهاری دارد به عنوان آخرین دفاع بیان کند. هرگاه متهم یا وکیل وی در آخرین دفاع، مطلبی اظهار کند یا مدرکی ابراز نماید که در کشف حقیقت یا برائت مؤثر باشد بازپرس مکلف به رسیدگی است.

نکات مهم:

- ۱- بازپرس زمانی مکلف به اخذ آخرین دفاع از متهم است که از نظر وی متهم جرم را انجام داده است و بازپرس قصد صدور قرار جلب به دادرسی را داشته باشد.
- ۲- در مواردی که از نظر بازپرس متهم بی‌گناه است و بازپرس قصد صدور قرار منع تعقیب را دارد مکلف به اخذ آخرین دفاع از متهم نیست.

❖ ماده ۲۶۳: در صورتی که متهم یا وکیل وی برای اخذ آخرین دفاع احضار شود و هیچ‌یک از آنان بدون اعلام عذر موجه حضور نیابد، بدون اخذ آخرین دفاع، اتخاذ تصمیم می‌شود.

نکات مهم:

- ۱- ارائه آخرین دفاع توسط متهم حق وی می‌باشد.
- ۲- اگر متهم یا وکیل وی برای ارائه آخرین دفاع حاضر نشوند، بازپرس نمی‌تواند متهم را جلب نماید یا حاضر کردن متهم را از کفیل یا وثیقه‌گذار بخواهد.
- ۳- متهم می‌تواند به جای اینکه شخصاً در دادسرا حاضر شود وکیل خود را به دادسرا بفرستد.

❖ ماده ۲۶۴: پس از انجام تحقیقات لازم و اعلام کفايت و ختم تحقیقات، بازپرس مکلف است به صورت مستدل و مستند، عقیده خود را حداقل ظرف پنج روز در قالب قرار مناسب اعلام کند.

نکات مهم:

- ۱- مهلت اعلام نظر نهایی بازپرس در مورد پرونده حداکثر پنج روز است.
- ۲- بازپرس تنها می‌تواند تصمیم خود را در قالب قرار بیان نماید.

کمک مثال ۱: بازپرس در چه صورتی مجاز به احضار برای اخذ آخرین دفاع است و از چه کسی یا کسانی مجاز به اخذ آخرین دفاع است؟

۱) پس از پایان تحقیقات، از متهم یا وکیل وی

۲) پس از پایان تحقیقات، از متهم

۳) پس از پایان تحقیقات و در صورت وجود دلایل کافی بر وقوع جرم، از متهم یا وکیل وی

۴) پس از پایان تحقیقات و در صورت وجود دلایل کافی بر وقوع جرم، از متهم

پاسخ: گزینه «۳» بازپرس پس از پایان تحقیقات و در صورت وجود دلایل کافی بر وقوع جرم باید به متهم یا وکیل وی اعلام کند که برای برائت یا کشف حقیقت هر اظهاری دارد به عنوان آخرین دفاع بیان کند.

کمک مثال ۲: ضمانت اجرای عدم حضور متهم پس از احضار برای تفهیم اتهام و اخذ آخرین دفاع بدون اعلام عذر موجه به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

۱) متهم جلب می‌شود، متهم جلب می‌شود.

۲) متهم جلب نمی‌شود، بدون اخذ آخرین دفاع اتخاذ تصمیم می‌شود.

۳) متهم مجدداً با ذکر نتیجه عدم حضور احضار می‌شود، متهم جلب می‌شود.

۴) متهم مجدداً با ذکر نتیجه عدم حضور احضار می‌شود، بدون اخذ آخرین دفاع اتخاذ تصمیم می‌شود.

پاسخ: گزینه «۲» در مورد تفهیم اتهام براساس همین قانون در صورتی که متهم بدون اعلام عذر موجه پس از احضار حضور نیابد، به دستور مقام قضایی جلب می‌شود. اما در مورد اخذ آخرین دفاع باید گفت که چون اخذ آخرین دفاع جزء حقوق متهم است، لذا در صورتی که حتی بدون اعلام عذر موجه حضور نیابد بازپرس حق جلب وی را نداشته بلکه بدون اخذ آخرین دفاع اتخاذ تصمیم می‌نماید.

کم مثال ۳: در چه صورتی بازپرس مکلف است که به صورت مستدل و مستند عقیده خود را در قالب قرار اعلام کند؟

- ۱) پس از پایان تحقیقات لازم و در صورت وجود دلیل کافی بر وقوع جرم و اعلام کفايت و ختم تحقیقات
- ۲) پس از پایان تحقیقات لازم و اعلام کفايت و ختم تحقیقات
- ۳) پس از پایان تحقیقات لازم و در صورت وجود دلیل کافی و اعلام ختم تحقیقات
- ۴) پس از پایان تحقیقات لازم و اعلام ختم تحقیقات

پاسخ: گزینه «۲» بازپرس پس از پایان تحقیقات لازم و اعلام کفايت و ختم تحقیقات باید عقیده خود را به صورت مستدل و مستند ظرف مدت پنج روز در قالب قرار مناسب اعلام کند.

کم مثال ۴: بازپرس پس از انجام و اعلام کفايت و ختم تحقیقات باید ظرف چند روز عقیده خود را اعلام کند؟

- ۱) ۵ه روز
- ۲) سه روز
- ۳) پنج روز
- ۴) همان روز

پاسخ: گزینه «۳» بازپرس حداکثر باید ظرف پنج روز از تاریخ اعلام کفايت و ختم تحقیقات عقیده خود را به صورت مستدل و مستند و در قالب قرار مناسب اعلام کند.

❖ ماده ۲۶۵: بازپرس در صورت جرم بودن عمل ارتکابی و وجود ادلہ کافی برای انتساب جرم به متهم، قرار جلب به دادرسی و در صورت جرم نبودن عمل ارتکابی و یا فقدان ادلہ کافی برای انتساب جرم به متهم، قرار منع تعقیب صادر و پرونده را فوری نزد دادستان ارسال می‌کند. دادستان باید ظرف سه روز از تاریخ وصول پرونده تحقیقات را ملاحظه و نظر خود را به طور کتبی اعلام کند و پرونده را نزد بازپرس برگرداند. چنانچه مورد از موارد موقوفی تعقیب باشد قرار موقوفی تعقیب صادر و وفق مقررات فوق اقدام می‌شود.

نکات مهم:

- ۱- قرار منع تعقیب در دو مورد صادر می‌شود:
 - ۱- عمل ارتکابی جرم نباشد.
 - ۲- ادلہ کافی برای انتساب جرم به متهم وجود نداشته باشد.

۲- در قرار موقوفی تعقیب مقام قضایی بدون توجه به اینکه رفتار ارتکابی جرم است یا نه و صرف نظر از اینکه متهم مرتکب جرم شده یا نه به دلیل اینکه مقتن ادامه تعقیب متهم را جایز ندانسته است، صادر شود.

۳- تغلوت قرار منع تعقیب با حکم برائت در این است که قرار منع تعقیب در مرحله تحقیقات مقدماتی و حکم برائت در مرحله رسیدگی در دادگاه صادر می‌شود.

۴- قرار جلب به دادرسی در صورت جرم بودن عمل ارتکابی و وجود ادلہ کافی برای انتساب جرم به متهم صادر می‌شود.

۵- در صورت صدور قرار منع تعقیب یا قرار جلب به دادرسی پرونده فوری نزد دادستان ارسال می‌شود.

۶- دادستان مکلف است که ظرف سه روز از تاریخ وصول این قرارها اعلام نظر کنند.

۷- در مواردی که قرارهای نهایی توسط دادیار صادر شده باشد باید در همان روز به نظر دادستان برسد و دادستان ظرف ۲۴ ساعت نسبت به آنها اظهار نظر کند.

❖ ماده ۲۶۶: چنانچه دادستان تحقیقات بازپرس را کامل نداند، صرفاً مواردی را که برای کشف حقیقت لازم است به تفصیل و بدون هرگونه ابهام در پرونده درج می‌کند و تکمیل آن را می‌خواهد. در این صورت، بازپرس مکلف به انجام این تحقیقات است.

تبریز - هرگونه درخواست تکمیل تحقیقات که برای کشف حقیقت لازم نباشد، موجب محکومیت انتظامی تا درجه سه است.

نکات مهم:

۱- اگر پس از اخذ تصمیم نهایی توسط بازپرس و صدور قرار مربوطه پرونده جهت اظهار نظر نزد دادستان شود و دادستان صرف نظر از موافق یا مخالف بودن با اصل قرار تحقیقات بازپرسی را کامل نداند با ذکر مواردی که برای کشف حقیقت لازم است تکمیل تحقیقات از بازپرس را می‌خواهد. در این صورت بازپرس مکلف به انجام تحقیقات موردنظر دادستان است.

۲- در مواردی که دادستان تحقیقات را کامل نداند بازپرس حق مخالفت ندارد و موظف است تحقیقات اعلام شده توسط دادستان را انجام دهد.

۳- تحقیقات اعلام شده توسط دادستان به بازپرس باید به تفصیل و بدون ابهام در پرونده درج شود.

کم مثال ۵: کدام گزینه صحیح نمی‌باشد؟

- ۱) قرار منع و موقوفی تعقیب صادره توسط بازپرس باید به تأیید دادستان برسد.

۲) قرارهای تأمین منتهی به بازداشت به غیر از قرار بازداشت موقت صادره توسط بازپرس، نیازی به تأیید دادستان ندارد.

۳) در صورتی که دادستان تحقیقات بازپرس را کامل نداند، بازپرس به این امر موافق نباشد حل اختلاف با دادگاه صالح است.

۴) تمام قرارهای نهایی قرارهای تأمین منتهی به بازداشت متهم اعم از بازداشت موقت، کفالت و وثیقه باید به تأیید دادستان برسد.

پاسخ: گزینه «۳» در صورتی که دادستان تحقیقات بازپرسی را کامل نداند، صرفاً مواردی را که برای کشف حقیقت لازم است به تفصیل و بدون هرگونه ابهام در پرونده درج می‌کند و بازپرس مکلف است که این تحقیقات را انجام دهد.

ملک و ساری سیرک

بخش سوم: دادگاه‌های کیفری، رسیدگی و صدور رأی فصل اول

«تشکیلات و صلاحیت دادگاه‌های کیفری»

❖ ماده ۲۹۴: دادگاه‌های کیفری به دادگاه کیفری یک، دادگاه کیفری دو، دادگاه اطفال و نوجوانان و دادگاه‌های نظامی تقسیم می‌شود.

نکات مهم:

۱- انواع دادگاه‌های کیفری: ۱- دادگاه کیفری یک ۲- دادگاه کیفری دو ۳- دادگاه اطفال ۴- دادگاه اطفال و نوجوانان ۵- دادگاه نظامی

۲- صلاحیت یعنی دادگاه قانوناً امکان رسیدگی به دعوا یا شکایت را داشته باشد یا شایستگی قانونی مرجع قضایی نسبت به شروع رسیدگی به دعوا یا شکایت است.

۳- انواع صلاحیت: ۱- ذاتی ۲- محلی

۱- صنف: $\begin{cases} \text{اداری} \leftarrow \text{مثل دیوان عدالت اداری} \\ \text{قضایی} \leftarrow \text{مثل دادگاه کیفری دو} \end{cases}$

۲- نوع: $\begin{cases} \text{عمومی} \leftarrow \text{مثل دادگاه کیفری دو} \\ \text{اختصاصی} \leftarrow \text{مثل دادگاه انقلاب} \end{cases}$

۳- درجه: $\begin{cases} \text{بدوی} \\ \text{تجددیدنظر} \end{cases}$

۴- صلاحیت ذاتی یعنی صلاحیت در:

۵- در صورت وجود تعارض برای تعیین صلاحیت ابتدا باید به ویژگی متهمن، سپس عنوان مجرمانه و سپس به نوع یا میزان مجازات توجه شود.

که مثال ۱: نسبت صلاحیت دادگاه اطفال و نوجوانان نسبت به دادگاه کیفری دو و نیز دادسرای نوجوانان با دادسرای عمومی و انقلاب چگونه است؟

(۱) اختصاصی - تخصصی (۲) اختصاصی - اختصاصی (۳) تخصصی - اختصاصی (۴) تخصصی - تخصصی

پاسخ: گزینه «۱» دادگاه اطفال و نوجوانان جزو دادگاه‌های اختصاصی می‌باشد و با دادگاه کیفری دو اختلاف صلاحیت ذاتی، اما دادسرای نوجوانان شعبه‌ای از دادسرای عمومی و انقلاب است و فقط در جهت تخصصی شدن شعب است و اختلاف ذاتی با دادسرای عمومی و انقلاب ندارد.

❖ ماده ۲۹۵: دادگاه کیفری دو با حضور رئیس یا دادرس علی‌البدل در حوزه قضایی هر شهرستان تشکیل می‌شود.

نکات مهم:

۱- محل تشکیل دادگاه کیفری دو حوزه قضایی هر شهرستان است.

۲- دادگاه کیفری دو با حضور رئیس یا دادرس علی‌البدل تشکیل می‌شود.

۳- دادگاه کیفری دو با وحدت قاضی به پرونده رسیدگی می‌کند.

❖ ماده ۲۹۶: دادگاه کیفری یک دارای رئیس و دو مستشار است که با حضور دو عضو نیز رسمیت می‌یابد. در صورت عدم حضور رئیس، ریاست دادگاه به عهده عضو مستشاری است که سابقه قضایی بیشتری دارد.

تبصره ۱- دادگاه کیفری یک در مرکز استان و به تشخیص رئیس قوه قضائیه در حوزه قضایی شهرستان‌ها تشکیل می‌شود. در حوزه‌هایی که این دادگاه تشکیل نشده است. به جرائم موضوع صلاحیت آن در نزدیک ترین دادگاه کیفری یک در حوزه قضایی آن استان رسیدگی می‌شود.

تبصره ۲- دادرس علی‌البدل حسب مورد می‌تواند به جای رئیس یا مستشار انجام وظیفه کند. همچنین با انتخاب رئیس کل دادگستری استان، عضویت مستشاران دادگاه‌های تجدیدنظر در دادگاه کیفری یک و دادگاه انقلاب در مواردی که با تعدد قاضی رسیدگی می‌کند. بلامانع است.

تبصره ۳- دادگاه‌های کیفری استان و عمومی جزایی موجود به ترتیب به دادگاه‌های کیفری یک و دو تبدیل می‌شوند. جرائمی که تا تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون در دادگاه ثبت شده است از نظر صلاحیت رسیدگی تابع مقررات زمان ثبت است و سایر مقررات رسیدگی طبق این قانون در همان شعب مرتبط انجام می‌شود. این تبصره در مورد دادگاه انقلاب و دادگاه‌های نظامی نیز جاری است.

نکات مهم:

- ۱- دادگاه کیفری یک شامل یک رئیس و دو مستشار است.
- ۲- دادگاه کیفری یک با حضور دو عضو رأی رسمیت می‌یابد.
- ۳- در صورت عدم حضور رئیس ریاست دادگاه به عهده عضو مستشار است که سابقه قضایی بیشتری دارد.
- ۴- محل تشکیل دادگاه کیفری یک مرکز استان و در حوزه قضایی شهرستان به تشخیص رئیس قوه قضائیه است.
- ۵- در حوزه‌هایی که دادگاه کیفری یک تشکیل نشده است به جرائم موضوع صلاحیت آن در نزدیک‌ترین دادگاه کیفری یک در حوزه قضایی آن استان رسیدگی می‌شود.
- ۶- امکان عضویت مستشاران دادگاه‌های تجدیدنظر در دادگاه کیفری یک و دادگاه انقلاب در موارد با تعدد قاضی با انتخاب رئیس کل دادگستری استان.
- ۷- دادگاه کیفری استان به دادگاه کیفری یک تبدیل شده است.
- ۸- دادگاه عمومی جزایی به دادگاه کیفری دو تبدیل شده است.
- ۹- دادگاه کیفری یک با تعدد قاضی تشکیل می‌شود.

کمک مثال ۲: مرجع رسیدگی به حل اختلاف بین بازپرس و دادستان در صدور قرار منع تعقیب است. (سراسری ۹۱)

- (۱) حسب مورد دادگاه کیفری دو، انقلاب و کیفری یک
- (۲) دادگاه کیفری دو
- (۳) حسب مورد دادگاه کیفری دو و انقلاب
- (۴) دادگاه صالحه

پاسخ: گزینه «۱» طبق تبصره ۳ ماده ۲۹۶ آین قانون آینین دادرسی کیفری و ماده ۲۷۱ این قانون حل اختلاف بین بازپرس و دادستان با دادگاهی است که صلاحیت رسیدگی به اتهام را دارد.

ماده ۲۷۱ «مرجع حل اختلاف بین دادستان و بازپرس و رسیدگی به اعتراض شاکی یا متهم نسبت به قرارهای قابل اعتراض، با دادگاهی است که صلاحیت رسیدگی به آن اتهام را دارد. چنانچه دادگاه انقلاب یا دادگاه کیفری یک در حوزه قضایی دادرسرا تشکیل نشده باشد، دادگاه کیفری دو محل، صالح به رسیدگی است.»

کمک مثال ۳: دادگاه کیفری دو با حضور تشکیل می‌شود. (سراسری ۹۱)

- (۱) رئیس دادگاه یا دادرس علی البدل و دادستان یا نماینده او در صورت تشخیص ضرورت توسط دادگاه
- (۲) رئیس دادگاه یا دادرس علی البدل
- (۳) رئیس دادگاه و دادستان عمومی و انقلاب محل
- (۴) رئیس دادگاه و منشی

پاسخ: گزینه «۱» مواد ۲۹۵ و تبصره ۳ ماده ۲۹۶. ماده ۲۹۵ «دادگاه کیفری دو با حضور رئیس یا دادرس علی البدل در حوزه قضایی هر شهرستان تشکیل می‌شود.»

ماده ۲۹۶ «دادگاه کیفری یک دارای رئیس و دو مستشار است که با حضور دو عضو نیز رسمیت می‌یابد. در صورت عدم حضور رئیس، ریاست دادگاه به عهده عضو مستشاری است که سابقه قضایی بیشتری دارد.

تبصره ۱- دادگاه کیفری یک در مرکز استان و به تشخیص رئیس قوه قضائیه در حوزه قضایی شهرستان‌ها تشکیل می‌شود. در حوزه‌هایی که این دادگاه تشکیل نشده است، به جرائم موضوع صلاحیت آن در نزدیک‌ترین دادگاه کیفری یک در حوزه قضایی آن استان رسیدگی می‌شود.

تبصره ۲- دادرس علی البدل حسب مورد می‌تواند به جای رئیس یا مستشار انجام وظیفه کند. همچنین با انتخاب رئیس کل دادگستری استان، عضویت مستشاران دادگاه‌های تجدیدنظر در دادگاه کیفری یک و دادگاه انقلاب در مواردی که با تعدد قاضی رسیدگی می‌کند بلامانع است.

تبصره ۳- دادگاه‌های کیفری استان و عمومی جزایی موجود به ترتیب به دادگاه‌های کیفری یک و دو تبدیل می‌شوند. جرائمی که تا تاریخ لازمالاجره شدن این قانون در دادگاه ثبت شده است، از نظر صلاحیت رسیدگی تابع مقررات زمان ثبت است و سایر مقررات رسیدگی طبق این قانون در همان شعب مرتبط انجام می‌شود. این تبصره درمورد دادگاه انقلاب و دادگاه‌های نظامی نیز جاری است.»

کمک مثال ۴: کدام مقام قضایی، عهده‌دار دفاع از کیفرخواست در دادگاه کیفری یک است؟ (سراسری ۹۴)

- (۱) دادستان دادرسای حوزه قضایی صلاحیت‌دار و یا معاون او
- (۲) دادستان شهرستان مرکز استان یا معاون و یا یکی از دادیاران به انتخاب دادستان
- (۳) دادستان محل دستگیری متهم
- (۴) دادستان حوزه قضایی محل وقوع جرم

پاسخ: گزینه «۲» با توجه به تبصره (۳) ماده ۲۹۶ دادگاه کیفری یک جایگزین دادگاه کیفری استان شده است و طبق این قانون دفاع از کیفرخواست در دادگاه کیفری یک با دادستان یا نماینده او می‌باشد.

ملک و سایی سرگفت

فصل دوم

«رسیدگی به ادله اثبات»

❖ ماده ۳۱۸: ادله اثبات در مورد امور کیفری شامل مواردی می شود که در قانون مجازات اسلامی مقرر گردیده است. تشریفات رسیدگی به ادله به شرح مواد این فصل است. ادله اثبات در امور کیفری عبارتند از: ۱- اقرار ۲- شهادت ۳- سوگند ۴- قسامه ۵- علم قضی

❖ ماده ۳۱۹: عین اظهارات مفید اقرار در صورت مجلس درج می شود و متن آن قرائت می شود، به امضاء یا اثرانگشت اقرارکننده می رسد و هرگاه اقرارکننده از امضاء یا اثرانگشت امتناع ورزد، تأثیری در اعتبار اقرار ندارد، مراتب امتناع یا عجز از امضاء یا اثرانگشت باید در صورت مجلس قید شود و به امضاء و مهر قضی و منشی برسد.

نکات مهم:

۱- عین اظهارات مفید اقرار باید در صورت مجلس بدون دخل و تصرف درج شود، متن برای مقرّ قرائت گردد و به امضاء یا اثرانگشت اقرارکننده برسد.

۲- در صورتی که اقرارکننده مفاد اقرار را امضا نکرده یا اثرانگشت نزد تأثیری در اعتبار اقرار ندارد و این اقرار نیز معتبر است.

❖ ماده ۳۲۰: شاهد یا مطلع برای حضور در دادگاه احضار می شود، چنانچه شاهد یا مطلع بدون عذر موجه در جلسه دادگاه حاضر نشود و کشف حقیقت و احقيق حق متوقف بر شهادت شاهد یا کسب اطلاع از مطلع باشد و یا جرم با امنیت و نظم عمومی مرتبط باشد، به دستور دادگاه در صورت وجود ضرورت حضور جلب می شود.

تبصره - در احضاریه شاهد یا مطلع باید موضوع شهادت یا کسب اطلاع و نتیجه عدم حضور ذکر شود.

۱- جرم با امنیت و نظم عمومی مرتبط باشد.

۲- کشف حقیقت و احقيق حق متوقف بر شهادت شاهد یا کسب اطلاع از مطلع باشد.
۳- عدم حضور در جلسه دادگاه بدون عذر موجه

نکته: در صورت وجود این شرایط شاهد یا مطلع جلب می شوند:

کل مثال ۱: چنانچه شاهد برای حضور در دادگاه احضار شود و شاهد بدون عذر موجه در جلسه دادگاه حاضر نشود و احقيق حق متوقف بر شواهد شاهد باشد، در این صورت:

۱) به دستور دادگاه جلب می شود.

۲) مجدداً احضار می شود.

پاسخ: گزینه «۲» با استنادات اخیر ماده ۳۲۰ اگر احقيق حق و کشف حقیقت متوقف بر شهادت شاهد باشد در صورت وجود ضرورت حضور به دستور دادگاه جلب می شود.

❖ ماده ۳۲۱: هرگاه به علت بیماری که برای مدت طولانی یا نامعلوم، غیرقابل رفع است، حضور شاهد و یا مطلع در جلسه دادگاه مقدور نباشد، رئیس دادگاه یا یکی از قضات عضو شعبه، با حضور نزد شاهد یا مطلع، اظهارات وی را استماع می کند.

نکته: در صورت عدم امکان حضور شاهد یا مطلع رئیس دادگاه یا یکی دیگر از قضات با حضور نزد شاهد و یا مطلع اظهارات او را استماع می کند.

❖ ماده ۳۲۲: دادگاه پیش از شروع به تحقیق از شاهد، حرمت و مجازات شهادت دروغ را به او تفهیم می نماید و سپس نام و نام خانوادگی، نام پدر، سن، شغل، شماره شناسنامه و شماره ملی، میزان تحصیلات، مذهب، محل اقامه، شماره تلفن ثابت و همراه و سابقه محکومیت کیفری شاهد و درجه قرابت سببی یا و وجود یا عدم رابطه خادم و مخدومی او با طرفین را سؤال و در صورت مجلس قید می کند.

تبصره - رابطه خادم و مخدومی و قرابت نسبی یا سببی مانع از پذیرش شهادت شرعی نیست.

❖ ماده ۳۲۳: شاهد بیش از ادای شهادت باید به شرح زیر سوگند یاد کند:

«به خداوند متعال سوگند یاد می کنم که جز به راستی چیزی نگویم و تمام واقعیت را بیان کنم».

تبصره - در مواردی که احقيق حق متوقف بر شهادت باشد و شاهد از اتیان سوگند خودداری کند، بدون سوگند، شهادت وی استماع می شود و در مورد مطلع، اظهارات وی برای اطلاع بیشتر استماع می شود.

نکته: اگر شاهد از اتیان سوگند خودداری کند اگر احقيق حق متوقف بر شهادت باشد شهادت بدون سوگند استماع می شود و در مورد اطلاعات وی برای اطلاع بیشتر استماع می شود.

❖ ماده ۳۲۴: دادگاه آن دسته از بیانیه‌های ظاهری جسمی و روانی شاهد را که ممکن است در ارزیابی شهادت مؤثر باشد در صورت مجلس قید می‌کند.

❖ ماده ۳۲۵: دادگاه پرسش‌هایی را که برای روشن شدن موضوع و رفع اختلاف یا ابهام لازم است از شهود و مطلعان مطرح می‌کند.

نکته: دادگاه اختیار دارد هر سؤالی را که در جهت روشن شدن موضوع لازم است از شهود و مطالعات و رفع اختلاف یا ابهام لازم است از شهود و مطلعان مطرح نمایند.

❖ ماده ۳۲۶: هنگامی که دادگاه، شهادت شاهد یک طرف دعوی را استماع نمود، به طرف دیگر اعلام می‌کند، چنانچه پرسش‌هایی از شاهد دارد، می‌تواند مطرح کند.

❖ ماده ۳۲۷: دادگاه می‌تواند از شهود به طور انفرادی تحقیق نماید و برای عدم ارتباط شهود با یکدیگر و یا با متهم اقدام لازم را انجام دهد و بعد از تحقیقات انفرادی بر حسب درخواست متهم یا مدعی خصوصی یا با نظر خود مجدداً به صورت انفرادی یا جمعی از شهود تحقیق نماید.

نکته: قاضی می‌تواند بعد از تحقیقات انفرادی بر حسب درخواست متهم، مدعی خصوصی یا با نظر خود مجدداً به صورت انفرادی یا جمعی از شهود تحقیق نماید.

❖ ماده ۳۲۸: قطع کلام شهود در هنگام ادای شهادت ممنوع است. هریک از اصحاب دعوی و دادستان می‌توانند سوالات خود را با اذن دادگاه مطرح می‌کند. ممنوعیت قطع کلام شهود در هنگام ادای شهادت.

❖ ماده ۳۲۹: شهود نباید پس از ادای شهادت بدون اذن دادگاه متفرق شوند.

نکته: ممنوعیت متفرق شدن شاهدان پس از ادای شهادت بدون اذن دادگاه

❖ ماده ۳۳۰: وقت جلسه‌ای که برای استماع شهادت تعیین می‌شود، باید از قبل به اطلاع دادستان و طرفین یا وکلای آنان برسد. حضور این اشخاص در هنگام استماع شهادت ضروری نیست، ولی می‌توانند صورت مجلس و ادای شهادت را ملاحظه کنند.

نکات مهم:

۱- عدم لزوم حضور دادستان و وکلا و طرفین دعوا در هنگام استماع شهادت شهود.

۲- امکان ملاحظه صورت مجلس ادای شهادت توسط دادستان و طرفین و وکلای آنان.

❖ ماده ۳۳۱: تقاضای سوگند قابل توکيل است و وکيل در دعوی می‌تواند درصورتی که در وکالت‌نامه تصريح شده باشد طرف را سوگند يادکردن قابل توکيل نیست و وکيل نمی‌تواند به جای موکل سوگند ياد کند.

نکات مهم:

۱- امکان قابل توکيل بودن تقاضای سوگند

۲- عدم امکان قابل توکيل بودن سوگند ياد کردن

کام مثال ۲: کدام گزینه صحیح است؟

(۱) وکیل حتی در صورت عدم تصريح در وکالت‌نامه می‌تواند تقاضای سوگند کند.

(۲) تقاضای سوگند و اتیان سوگند هیچ‌کدام قابل توکيل نمی‌باشد.

(۳) رابطه قربت نسبی پاسخ پذیرش شهادت شرعی است.

پاسخ: گزینه «۴» هیچ‌کدام از گزینه‌های فوق صحیح نمی‌باشد.

❖ ماده ۳۳۲: در مواردی که مطابق قانون فصل خصوصت یا اثبات دعوی با سوگند محقق می‌شود، هریک از اصحاب دعوی می‌تواند از حق سوگند خود استفاده کند. در حق‌الناس، سوگند متهم منوط به مطالبه صاحب حق است و دادگاه بدون مطالبه صاحب حق نمی‌تواند متهم را سوگند دهد.

نکته: در حق‌الناس سوگند متهم منوط به مطالبه صاحب حق است و دادگاه بدون مطالبه صاحب حق نمی‌تواند متهم را سوگند دهد.

❖ ماده ۳۳۳: سوگند به درخواست اصحاب دعوی مطابق قرار دادگاه و نزد قاضی به عمل می‌آید. در قرار دادگاه، موضوع سوگند و شخصی که باید سوگند یاد کند، تعیین می‌شود. صورت مجلس ادای سوگند به امضای قاضی و طرفین دعوی می‌رسد.

نکات مهم:

۱- سوگند به درخواست اصحاب دعوی به عمل می‌آید.

۲- سوگند مطابق با قرار دادگاه به عمل می‌آید.

۳- سوگند باید نزد قاضی دادگاه به عمل آید.

۴- در قرار صادره از دادگاه موضوع سوگند و شخصی که باید سوگند یاد کند تعیین می‌شود.

❖ ماده ۳۳۴: هرگاه شخصی که باید سوگند یاد کند، به دلیل عذر موجه، نتواند در دادگاه حاضر شود، قاضی می‌تواند وقت دیگری برای سوگند معین کند یا خود نزد وی حاضر شود و در آن محل، سوگند را استماع کند و یا استماع آن را به قاضی دیگری نیابت دهد.

نکات مهم:

۱- در مواردی که شخص باید سوگند یاد کند ولی به دلیل

عذر موجه نتواند در دادگاه حاضر شود، قاضی می‌تواند یکی

۲- خود قاضی شخصاً نزد کسی که باید سوگند یاد کند حاضر شود و سوگند را استماع نماید.

۳- استماع سوگند را به قاضی دیگری نیابت دهد.

۴- موارد عذر موجه همان موارد تصریح شده در ماده ۱۷۸ قانون آینین دادرسی کیفری می‌باشد.

ملک و ساری شرکت

فصل چهارم

«رسیدگی در دادگاه کیفری یک»

بحث اول – مقدمات رسیدگی

❖ ماده ۳۸۲: دادگاه کیفری یک فقط در صورت صدور کیفرخواست و در حدود آن مبادرت به رسیدگی و صدور رأی می‌کند، مگر در جرائمی که مطابق قانون لزوماً به طور مستقیم در دادگاه کیفری یک مورد رسیدگی واقع می‌شود، در این صورت انجام تحقیقات مقدماتی مطابق مقررات بر عهده دادگاه کیفری یک است.

نکات مهم:

- ۱- رسیدگی در دادگاه کیفری یک تنها با صدور کیفرخواست امکان‌پذیر است.
 - ۲- در صورت رسیدگی مستقیم دادگاه کیفری یک انجام تحقیقات مقدماتی بر عهده دادگاه کیفری یک است.
- که مثال ۱: رسیدگی به جرم لواط در دادگاه کیفری یک به چه نحوی است؟**
- (۱) پس از صدور کیفرخواست به این جرم رسیدگی می‌شود.
 - (۲) پس از انجام تحقیقات مقدماتی توسط ضابطین و یا بازپرس در دادسرای تکمیل و ارسال آن به این دادگاه رسیدگی صورت می‌پذیرد.
 - (۳) پس از انجام تحقیقات مقدماتی توسط این دادگاه به این جرم رسیدگی می‌شود.
 - (۴) بدون انجام تحقیقات توسط این دادگاه به جرم او رسیدگی می‌شود.

پاسخ: گزینه «۳» با توجه به ماده ۳۰۶ به جرائم منافی عفت به طور مستقیم در دادگاه صالح رسیدگی می‌شود و با توجه به ماده ۳۸۲ در جرائمی که مطابق قانون به طور مستقیم در دادگاه کیفری یک رسیدگی می‌شود، انجام تحقیقات مقدماتی مطابق مقررات بر عهده دادگاه کیفری یک است

❖ ماده ۳۸۳: در مواردی که پرونده به طور مستقیم در دادگاه کیفری یک رسیدگی می‌شود، پس از پایان تحقیقات مقدماتی، چنانچه عمل انتسابی جرم محسوب نشود یا ادله کافی برای انتساب جرم به متهم وجود نداشته باشد و یا به جهات قانونی دیگر متهم قابل تعقیب نباشد، دادگاه حسب مورد، قرار منع یا موقوفی تعقیب و در غیر این صورت قرار رسیدگی صادر می‌کند.

نکات مهم:

- ۱- قرار رسیدگی در پروندهایی که بدون کیفرخواست به طور مستقیم در دادگاه کیفری یک مطرح می‌شود، صادر می‌گردد.
- ۲- صدور قرار رسیدگی به منزله اعلام پایان تحقیقات مقدماتی پرونده و توجه اتهام به متهم برای شروع دادرسی است.
- ۳- قرار رسیدگی همان قرار جلب به دادرسی در دادسرای می‌باشد.
- ۴- قرار رسیدگی معادل قرار جلب به دادرسی و صدور کیفرخواست در دادسرای است.

که مثال ۲: قرار رسیدگی، توسط کدام مرجع قضایی و در چه مواردی صادر می‌شود؟

- (۱) دادگاه کیفری یک – آنگاه که به پرونده «به طور مستقیم» رسیدگی می‌کند.
- (۲) حسب مورد، دادگاه کیفری یک یا دو – هرگاه پس از ارسال پرونده از دادسرای خود را صالح به رسیدگی تشخیص دهد.
- (۳) دادگاه کیفری یک – هرگاه که به قرارهای منع یا موقوفی تعقیب دادسرای اعتراض شده و اعتراض نسبت به آن را موجه تشخیص دهد.
- (۴) حسب مورد دادگاه کیفری یک یا دو – وقتی که به قرارهای منع یا موقوفی تعقیب دادسرای اعتراض شده و اعتراض نسبت به آن را موجه تشخیص دهد.

پاسخ: گزینه «۱» با توجه به ماده ۳۸۳ قانون آینین دادرسی کیفری: در مواردی که پرونده به طور مستقیم در دادگاه کیفری یک رسیدگی می‌شود، پس از پایان تحقیقات مقدماتی، چنانچه عمل انتسابی جرم منصوب نشود یا ارتکابی برای انتساب جرم به متهم وجود نداشته باشد و یا به جهات قانونی دیگر متهم قابل تعقیب نباشد، دادگاه حسب مورد، قرار منع یا موقوفی تعقیب و در غیر این صورت قرار رسیدگی صادر می‌کند.

ک مثال ۳: شخصی متهم به زنای محسنه است و دادگاه صالح، تحقیقات مقدماتی را در این مورد انجام می‌دهد. اگر پس از پایان تحقیقات مقدماتی، دادگاه ادله را برای انتساب جرم به متهم کافی بداند، چه قرار یا حکمی صادر می‌کند؟ (قضاؤت ۹۶)

- (۱) قرار رسیدگی (۲) قرار جلب دادرسی (۳) حکم محکومیت (۴) قرار مجرمیت

پاسخ: گزینه «۱» مطابق با ماده ۳۸۳ قانون آینین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲، درصورتی که پرونده بهصورت مستقیم در دادگاه کیفری یک رسیدگی شود، چنانچه دادگاه پس از پایان تحقیقات مقدماتی متهم را قابل تعقیب دانسته یا موارد قرار منع تعقیب تشخیص نداده مبادرت به صدور قرار رسیدگی می‌نماید. ماده ۳۸۳ «در مواردی که پرونده بهطورمستقیم در دادگاه کیفری یک رسیدگی می‌شود، پس از پایان تحقیقات مقدماتی، چنانچه عمل انتسابی جرم محسوب نشود یا ادله کافی برای انتساب جرم به متهم وجود نداشته باشد و یا به جهات قانونی دیگر متهم قابل تعقیب نباشد، دادگاه حسب مورد قرار منع یا موقوفی تعقیب و در غیر این صورت قرار رسیدگی صادر می‌کند».

❖ ماده ۳۸۴: پس از ارجاع پرونده به دادگاه کیفری یک در جرائم موضوع بندهای (الف)، (ب)، (پ) و (ت) ماده (۳۰۲) این قانون و یا پس از صدور قرار رسیدگی در مواردی که پرونده بهطور مستقیم در دادگاه کیفری یک رسیدگی می‌شود، هرگاه متهم وکیل معروفی نکرده باشد، مدیر دفتر دادگاه طرف ۵ روز به او اخطار می‌کند که وکیل خود را حداکثر تا ۱۰ روز پس از ابلاغ به دادگاه معروفی کند. چنانچه متهم وکیل خود را معروفی نکند، مدیر دفتر، پرونده را نزد رئیس دادگاه ارسال می‌کند تا طبق مقررات برای متهم وکیل تسخیری تعیین شود.

نکات مهم:

- ۱- لزوم معروفی وکیل برای جرائم موجب (۱- سلب حیات، ۲- قطع عضو، ۳- قصاص عضو نصف دیه و بیشتر، ۴- حبس ابد، ۵- تعزیری درجه ۱ تا ۳ و
- ۶- مواردی که پرونده مستقیماً در دادگاه رسیدگی می‌شود) در دادگاه کیفری یک
- ۷- اخطار مدیر دفتر دادگاه طرف مدت ۵ روز برای معروفی حداکثر ۱۰ روزه وکیل
- ۸- در صورت عدم معروفی وکیل توسط متهم، وکیل تسخیری برای او تعیین می‌شود.

❖ ماده ۳۸۵: هریک از طرفین می‌تواند حداکثر سه وکیل به دادگاه معروفی کند. استعفای وکیل به دادگاه معروفی یا عزل وکیل پس از تشکیل جلسه رسیدگی پذیرفته نمی‌شود.

نکته: امکان تعیین سه وکیل تعیینی برای دادگاه کیفری یک توسط متهم

❖ ماده ۳۸۶: درصورتی که هریک از اصحاب دعوا و کلای متعدد داشته باشد، حضور یکی از آنان برای تشکیل جلسه دادگاه کافی است.

نکته: حضور یکی از وکلا برای تشکیل جلسه دادگاه کیفری یک کافی است.

❖ ماده ۳۸۷: پس از تعیین وکیل، مدیر دفتر بلاfacile به متهم و وکیل او و حسب مورد، به شاکی یا مدعی خصوصی یا وکیل آنان اخطار می‌کند تا تمام ایرادها و اعتراض‌های خود را طرف ۱۰ روز از تاریخ ابلاغ تسلیم کند، تجدید مهلت به تقاضای متهم یا وکیل او برای یک نوبت و به مدت ۱۰ روز از تاریخ اتمام مهلت قبلی، به تشخیص دادگاه بلامانع است.

نکات مهم:

- ۱- اعطای مهلت ۱۰ روز به متهم و وکیل، شاکی، مدعی خصوصی یا وکیل آنان برای اعطای ایرادها و اعتراض‌ها
- ۲- امکان تمدید مهلت ۱۰ روزه برای یک بار به تشخیص دادگاه

❖ ماده ۳۸۸: متهم و شاکی یا مدعی خصوصی یا وکلای آنان باید تمام ایرادها و اعتراض‌های خود از قبیل مرور زمان، عدم صلاحیت، رد دادرس یا قابل تعقیب نبودن عمل انتسابی، نقص تحقیقات و لزوم رسیدگی به ادله دیگر یا ادله جدید و کافی نبودن ادله را ظرف مهلت مقرر به دفتر دادگاه تسلیم کنند. پس از اتمام مدت مذکور، هیچ ایرادی از طرف اشخاص مزبور پذیرفته نمی‌شود، مگر آنکه جهت ایراد پس از مهلت، کشف و یا حادث شود. در هر حال، طرح پرونده در جلسه مقدماتی دادگاه، پیش از اتمام مهلت ممنوع است.

نکات مهم:

- ۱- پس از اتمام مهلت ۱۰ روز هیچ ایرادی از طرف طرفین دعوا پذیرفته نمی‌شود.
- ۲- طرح پرونده در جلسه مقدماتی دادگاه، پیش از اتمام مهلت ممنوع است.

❖ ماده ۳۸۹: پس از اتمام مهلت اعم از آنکه ایراد و اعتراضی واصل شده یا نشده باشد، مدیر دفتر، پرونده را به دادگاه ارسال می‌کند. رئیس دادگاه، پرونده را شخصاً بررسی و گزارش جامع آن را تنظیم و یا به نوبت به یکی از اعضای دادگاه ارجاع می‌کند. عضو مذکور حداکثر ظرف ده روز، گزارش مبسوط راجع به اتهام و ادله و جریان پرونده را تهیه و تقدیم رئیس می‌کند. دادگاه بهمحض وصول گزارش، جلسه مقدماتی اداری را تشکیل می‌دهد و با توجه به مفاد گزارش و اوراق پرونده و ایرادها و اعتراض‌های اصحاب دعوا بهشرح زیر اقدام می‌کند:

الف - در صورتی که تحقیقات ناقص باشد، قرار رفع نقص صادر می‌کند و پرونده را نزد دادسرای صادرکننده کیفرخواست می‌فرستد تا پس از انجام دستور دادگاه، آن را بدون اظهارنظر اعاده کند.

ب - هرگاه موضوع، خارج از صلاحیت دادگاه باشد، قرار عدم صلاحیت صادر می‌کند.

پ - در صورتی که بهدلیل شمول مرور زمان، گذشت شاکی یا مدعی خصوصی یا جهات قانونی دیگر، متهم قابل تعقیب نباشد، قرار موقوفی تعقیب صادر می‌کند. در این صورت چنانچه متهم زندانی باشد به دستور دادگاه، فوری آزاد می‌شود.

تبصره - دادگاه می‌تواند در صورت ضرورت، دادستان یا نماینده او، شاکی یا مدعی خصوصی یا متهم و یا وکلای آنان را برای حضور در جلسه مقدماتی دعوت کند.

ملک و ساری سرگفت

فصل دوم

«کیفیت رسیدگی دادگاه تجدیدنظر استان»

❖ ماده ۴۴۸: پرونده ها پس از وصول به دادگاه تجدیدنظر استان به ترتیب در دفتر کل یا در صورت تأسیس واحد رایانه و رعایت مقررات راجع به دادرسی الکترونیکی در این واحد ثبت می شود و با رعایت ترتیب شعب دادگاه، به وسیله رئیس کل دادگستری استان یا معاون او و یا یکی از رؤسای شعب به انتخاب وی با رعایت تخصص شعب و ترتیب وصول از طریق سامانه رایانه ای در حوزه های قضایی که سامانه رایانه ای دارند، ارجاع می شود.

❖ ماده ۴۴۹: دادگاه به ترتیب وصول پرونده ها به نوبت رسیدگی می کند، مگر در مواردی که به موجب قانون، رسیدگی خارج از نوبت ضروری باشد. تبصره - به جرائمی که موجب جریحه دار شدن احساسات عمومی شود، با درخواست دادستان صادر کننده کیفرخواست و موافقت دادگاه تجدیدنظر استان، خارج از نوبت رسیدگی می شود.

رسیدگی به جرائمی که موجب جریحه دار شدن احساسات عمومی می شود با درخواست دادگاه تجدیدنظر استان به صورت خارج از نوبت انجام می شود.

❖ ماده ۴۵۰: رئیس شعبه، پرونده های ارجاعی را بررسی و گزارش جامع آن را تهیه می کند و یا به نوبت به یکی از اعضای دادگاه تجدیدنظر استان ارجاع می دهد. این عضو، گزارش پرونده را که متضمن جریان آن و بررسی کامل درخصوص تجدیدنظرخواهی و جهات قانونی آن است، تهیه و در جلسه دادگاه قرائت می کند. خلاصه این گزارش در پرونده درج می شود و سپس دادگاه به شرح زیر اتخاذ تصمیم می نماید:

الف - درصورتی که تحقیقات ناقص باشد، قرار رفع نقض صادر می کند و پرونده را نزد دادسرای صادر کننده کیفرخواست یا دادگاه صادر کننده رأی می فرستد تا پس از انجام دستور دادگاه تجدیدنظر استان، آن را بدون اظهارنظر اعاده کند و یا دادگاه تجدیدنظر می تواند خود مبادرت به انجام تحقیقات نماید.

ب - هرگاه رأی صادره از نوع قرار باشد و تحقیقات یا اقدامات دیگر ضروری نباشد و قرار مطابق مقررات صادر شده باشد، آن را تأیید و پرونده به دادگاه صادر کننده قرار اعاده می شود و چنانچه به هر علت دادگاه تجدیدنظر عقیده به نقض داشته باشد، پرونده برای رسیدگی به دادگاه صادر کننده قرار اعاده می شود و آن دادگاه، مکلف است خارج از نوبت رسیدگی کند.

پ - هرگاه رأی توسط دادگاهی که صلاحیت ذاتی یا محلی ندارد صادر شود، دادگاه تجدیدنظر استان، رأی را نقض و پرونده را به مرجع صالح ارسال و مراتب را به دادگاه صادر کننده رأی اعلام می کند.

ت- اگر عملی که محکوم علیه به اتهام ارتکاب آن محکوم شده به فرض ثبوت، جرم نبوده یا به لحاظ شمول عفو عمومی و یا سایر جهات قانونی متهم قابل تعقیب نباشد، رأی مقتضی صادر می کند.

ث- در غیر از موارد مذکور در بندهای فوق، هرگاه جرم از جرائم مستوجب مجازات های حدود، قصاص و جرائم غیرعمدی مستوجب بیش از نصف دیه و یا جرائم تعزیری درجه چهار و پنج باشد به طور مطلق و در جرائم تعزیری درجه شش و هفت در صورت محکومیت به حبس و در سایر جرائم در صورت اقتضاء، دادگاه تجدیدنظر با صدور دستور تعیین وقت رسیدگی، طرفین و اشخاصی را که حضور شان ضروری است احضار می کند. طرفین می توانند شخصاً حاضر شوند یا وکیل معرفی کنند. در هر حال عدم حضور یا عدم معرفی وکیل مانع از رسیدگی نیست.

نکات مهم:

- ۱- طرفین می توانند شخصاً حاضر شوند یا وکیل معرفی کنند. در هر حال عدم حضور یا عدم معرفی وکیل مانع از رسیدگی نیست.
- ۲- اگر تحقیقات ناقص باشد قرار رفع نقض صادر می شود و پرونده به دادگاه یا دادسرای ارسال می شود.
- ۳- در صورت ناقص بودن تحقیقات دادگاه تجدیدنظر می تواند خود تحقیقات را انجام دهد.
- ۴- اگر رأی از دادگاه فاقد صلاحیت ذاتی یا محلی صادر شده باشد دادگاه تجدیدنظر رأی صادره را نقض و پرونده را به مرجع صالح می فرستد، حتی اگر طرفین اعتراض نکرده باشند.

۱- جرائم تعزیری درجه ۶ و ۷ در صورت محکومیت به حبس	
۲- جرائم تعزیری درجه ۴ و ۵	
۳- جرائم غیرعمدی مستوجب بیش از نصف دیه	
۴- جرائم مستوجب قصاص	
۵- جرائم مستوجب حد	

۵- در این مورد دادگاه تجدیدنظر الزاماً طرفین را برای رسیدگی دعوت کند:

ملک و سازمان سترنگ

بخش هشتم: آینین دادرسی جرائم نیروهای مسلح فصل اول: «کلیات»

قانون آینین دادرسی جرائم نیروهای مسلح و دادرسی الکترونیکی مصوب ۱۳۹۳

- ❖ ماده ۵۷۱: سازمان قضایی نیروهای مسلح که در این قانون به اختصار سازمان قضایی نامیده می‌شود، شامل دادسرا و دادگاه‌های نظامی به شرح مواد آنی است.
- ❖ ماده ۵۷۲: رئیس سازمان قضایی نیروهای مسلح از بین قضاتی که حداقل پانزده سال سابقه خدمت قضایی داشته باشند، توسط رئیس قوه قضائیه منصوب می‌شود.
- ❖ نکته: در رأس سیستم دادرسی دادگاهها و دادرسرا نظامی رئیس سازمان قضایی نیروهای مسلح قرار دارد.
- ❖ ماده ۵۷۳: رئیس سازمان قضایی علاوه بر ریاست اداری و نظارت بر کلیه سازمان‌های قضایی استان‌ها، ریاست شعبه اول دادگاه تجدیدنظر نظامی استان تهران را نیز بر عهده دارد و می‌تواند یک نفر قائم مقام و به تعداد لازم معاون داشته باشد.
- ❖ تبصره – ایجاد تشکیلات قضایی و اداری در سازمان قضایی و انتصاب قضات سازمان همچنین تغییر سمت یا محل خدمت آنان با رعایت اصل یکصد و شصت و چهارم (۱۶۴) قانون اساسی به تشخیص رئیس قوه قضائیه است. رئیس سازمان قضایی می‌تواند پیشنهادهای خود را در موارد مزبور به رئیس قوه قضائیه ارائه نماید.

نکات مهم:

- ۱- مقصود از رئیس سازمان قضایی نیروهای مسلح رئیس شعبه اول دادگاه تجدیدنظر نظامی تهران است.
- ۲- دادگاه‌های نظامی بخشی از قوه قضائیه است و رئیس سازمان قضایی نیروهای مسلح صرفاً می‌تواند پیشنهادات خود را به رئیس قوه قضائیه بدهد.

کهکشان: رئیس سازمان قضایی:

- ۱) ریاست شعبه اول دادگاه نظامی یک استان تهران را دارا است.
- ۲) ریاست شعبه اول دادگاه تجدیدنظر نظامی استان تهران را دارا است.
- ۳) علاوه بر ریاست شعبه اول دادگاه نظامی یک استان تهران، ریاست شعبه اول دادگاه تجدیدنظر نظامی تهران را نیز بر عهده دارد.
- ۴) ریاست شعبه دوم دادگاه تجدیدنظر نظامی استان تهران را دارا است.

پاسخ: گزینه «۲» مطابق با ماده ۵۷۳ قانون آینین دادرسی کیفری.

- ❖ ماده ۵۷۴: معاونان و مدیران کل سازمان قضایی می‌توانند با ابلاغ رئیس قوه قضائیه، عضو دادگاه‌های نظامی یک و یا تجدیدنظر نظامی تهران نیز باشند.

تبصره – مقررات این ماده فقط درباره دارندگان پایه قضایی و یا قضات نظامی قبل اجرا است.

- ❖ نکته: معاونان و مدیران کلی از سازمان قضایی نیروهای مسلح می‌توانند از سوی رئیس قوه قضائیه به عنوان قاضی دادگاه‌های نظامی یک و یا تجدیدنظر تهران منصوب شوند که قاضی یا دارنده یکی از پایه‌های قضایی باشند.

- ❖ ماده ۵۷۵: هرگاه در اثر وقوع جرم، ضرر و زیان مادی به نیروهای مسلح وارد شود، یگان مربوط مکلف است تمام ادله و مدارک خود را به مرتع تعقیب تسلیم کند و نیز تا قبل از اعلام ختم دادرسی دادخواست ضرر و زیان خود را تسلیم دادگاه کند. مطالبه ضرر و زیان و رسیدگی به آن مستلزم رعایت تشریفات آینین دادرسی مدنی است اما نیازی به پرداخت هزینه دادرسی ندارد.

تبصره ۱- دعواهای اعسار از پرداخت محکوم به موضوع این ماده باید به طرفیت یگان محکوم‌له دعواه اصلی اقامه شود.

تبصره ۲- یگان متصرر از جرم، حق طرح دعوی، دفاع و پیگیری دعوی، اعتراض و تجدیدنظرخواهی را مطابق مقررات مربوط دارد و گذشت یگان مذکور مسموع نیست.

نکات مهم:

- ۱- نحوه جبران خسارت و ضرر و زیان به نیروهای مسلح: ۱- تکلیف یگان مربوط به تسلیم تمام ادله و مدارک
 - ۲- تقدیم دادخواست ضرر و زیان به دادگاه قبل از اعلام ختم دادرسی
 - ۳- حق گذشت برای یگان نیروهای مسلح وجود ندارد.
- ❖ ماده ۵۷۶: رسیدگی به دعواهای خصوصی اشخاص حقیقی و حقوقی که به تبع امر کیفری در دادگاه‌های نظامی مطرح می‌شود مستلزم تقديم دادخواست و رعایت تشریفات آینین دادرسی مدنی است.

❖ نکته: تکلیف به رعایت مقررات ماده ۱۶ قانون آینین دادرسی کیفری در صورت طرح دعواه ضرر و زیان در دادگاه نظامی

- ❖ ماده ۵۷۷: تخلف از مقررات مواد (۵۷۵)، (۶۰۷)، (۶۱۳)، (۶۰۶) و تبصره (۳) ماده (۶۰۳) این قانون، به حکم دادگاه نظامی، موجب محکومیت به انفال از شغل از سه ماه تا یکسال می‌شود.

❖ نکته: این ضمانت اجرای کیفری است.

مکررسان سرگفت

فصل دوم

«تشکیلات دادسرا و دادگاه‌های نظامی»

❖ ماده ۵۷۸: در مرکز هر استان، سازمان قضایی استان متشکل از دادسرا و دادگاه‌های نظامی است. در شهرستان‌ها در صورت نیاز، دادسرای نظامی ناحیه تشکیل می‌شود. حوزه قضایی دادسرای نظامی نواحی به تشخیص رئیس قوه قضائیه تعیین می‌شود.

تبصره ۱—دادستان نظامی استان بر اقدامات قضات دادسرای نظامی ناحیه از حیث وظایفی که بر عهده دارند نظارت دارد و تعليمات لازم را ارائه می‌نماید.

تبصره ۲—رئیس دادسرای نظامی ناحیه که معاون دادستان نظامی مرکز استان است علاوه بر نظارت قضایی، بر امور اداری نیز ریاست دارد.

تبصره ۳—حوزه قضایی هر استان به تعداد لازم شعب دادگاه و دادسرا و نیز تشکیلات مورد نیاز از قبیل واحد ابلاغ اجرای احکام و واحد ارشاد و معاضدت قضایی دارد و در صورت تعدد شعب دادگاه و دادسرا هریک دارای دفتر کل نیز می‌باشد.

نکته: تشکیل دادسرای نظامی ناحیه در شهرستان‌ها در صورت نیاز به تشخیص رئیس قوه قضائیه

که مثال ۱: کدام گزینه در مورد دادسراهای نظامی ناحیه صحیح است؟

۱) دادسرای نظامی ناحیه همواره در شهرستان‌ها توسط رئیس قوه قضائیه تشکیل می‌شود.

۲) دادسرای نظامی ناحیه در صورت نیاز در شهرستان‌ها توسط رئیس قوه قضائیه تشکیل می‌شود و حوزه قضایی آن همانند دادسرای شهرستان است.

۳) دادسرای نظامی ناحیه در صورت نیاز در شهرستان‌ها تشکیل می‌شود و حوزه قضایی آن به تشخیص رئیس قوه قضائیه مشخص می‌شود.

۴) دادسرای نظامی ناحیه در صورت نیاز در شهرستان‌ها تشکیل می‌شود و حوزه قضایی آن به تشخیص رئیس سازمان قضایی نیروهای مسلح مشخص می‌شود.

پاسخ: گزینه «۳» با توجه به ماده ۵۷۸ قانون آینین دادرسی کیفری، در شهرستان‌ها در صورت نیاز دادسرای نظامی ناحیه تشکیل می‌شود و حوزه قضایی دادسرای نواحی به تشخیص رئیس قوه قضائیه تعیین می‌شود.

❖ ماده ۵۷۹: رئیس سازمان قضایی استان، رئیس شعبه اول دادگاه تجدیدنظر نظامی است و بر کلیه شعب دادگاه و دادسرای نظامی استان نظارت و ریاست اداری دارد. تصدی امور اداری در غیاب رئیس سازمان با معاون وی و در غیاب آن‌ها با دادستان نظامی استان است.

که نکات مهم:

۱- رئیس سازمان قضایی استان، رئیس شعبه اول دادگاه تجدیدنظر نظامی است.

۲- نظارت و ریاست اداری بر کلیه شعب دادگاه و دادسرای نظامی استان با رئیس سازمان قضایی استان است.

۳- در صورت غیاب رئیس سازمان قضایی استان تصدی امور اداری با معاون وی و در صورت غیاب معاون وی با دادستان نظامی استان است.

که مثال ۲: تصدی امور اداری در غیاب رئیس سازمان قضایی استان با چه کسی است؟

۱) دادستان نظامی

۲) دادستان استان تهران

۳) دادستان شعبه اول دادگاه تجدیدنظر استان

پاسخ: گزینه «۴» مطابق ماده ۵۷۹ قانون آینین دادرسی کیفری، تصدی امور اداری در غیاب رئیس سازمان قضایی نیروهای مسلح استان با معاون او و در صورت غیاب آن‌ها با دادستان نظامی استان است.

❖ ماده ۵۸۰: در صورت نیاز به تشخیص رئیس قوه قضائیه، یک یا چند شعبه از دادگاه‌های نظامی استان در دادسرای نواحی موضوع ماده ۵۷۸ (۴) این قانون مستقر می‌شود.

❖ ماده ۵۸۱: اختیارات و وظایف رئیس، دادستان و دیگر مقامات قضایی سازمان قضایی استان با رعایت مقررات این بخش، همان اختیارات و وظایفی است که حسب مورد برای رؤسای کل دادگستری‌ها، دادستان‌های عمومی و انقلاب و سایر مقامات قضایی دادگستری مقرر شده است. تبصره – گروه شغلی، حقوق و مزایای قضات شاغل در سازمان قضایی همان است که برای هم تراز آنان در دادگستری پیش‌بینی شده است ولیکن با توجه به معافیت قضات نظامی از پرداخت مالیات همترازی آنان با محاسبه کسر مالیات می‌باشد.

❖ ماده ۵۸۲: دادگاه‌های نظامی که به موجب این قانون تشکیل می‌شوند، عبارتند از:

- ب) دادگاه نظامی یک
- ت) دادگاه نظامی دو زمان جنگ
- ج) دادگاه تجدیدنظر نظامی زمان جنگ
- الف) دادگاه نظامی دو
- پ) دادگاه تجدیدنظر نظامی
- ث) دادگاه نظامی یک زمان جنگ

﴿ نکته: دادگاه‌های نظامی عبارتند از: ﴾

۱- نظامی دو	﴾	﴿
۲- نظامی یک		
۳- تجدیدنظر نظامی		
۴- نظامی دو زمان جنگ		
۵- نظامی یک زمان جنگ		

۶- تجدیدنظر نظامی زمان جنگ

❖ ماده ۵۸۳: وظایف، اختیارات، صلاحیت و تعداد اعضای دادگاه‌های نظامی دو، نظامی یک و تجدیدنظر نظامی همان است که در مورد دادگاه‌های کیفری دو، کیفری یک و تجدیدنظر استان مقرر شده است مگر مواردی که در این بخش به نحو دیگری درباره آن تعیین تکلیف شود.

❖ ماده ۵۸۴: دادگاه نظامی یک در مرکز هر استان تشکیل می‌شود.

﴿ نکته: اگر چنانچه در مرکز استان دادگاه نظامی یک تشکیل نشده باشد به جرائم موضوع صلاحیت آن در نزدیک‌ترین دادگاه نظامی یک حوزه‌های قضایی آن استان رسیدگی می‌شود. ﴾

❖ ماده ۵۸۵: به جرائم نظامیان زیر در دادگاه و دادسرای نظامی مرکز استان رسیدگی می‌شود:

الف) نظامیان دارای درجه سرهنگی که در محل سرتیپ دومی و بالاتر شاغل می‌باشند.

ب) نظامیان دارای درجه سرتیپ دومی در صورتی که مشمول مقررات ماده (۳۰۷) قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۹۲/۱۲/۴ نباشند.

﴿ نکته: رسیدگی به جرائم نظامی در مرکز استان: ﴾

۱- درجه سرهنگی شاغل در محل سرتیپ دومی و بالاتر	﴾	﴿
۲- درجه سرتیپ دومی		

کمک مثال ۳: دادسرای صالح برای رسیدگی به جرائم نظامیان دارای درجه سرهنگی که در محل سرتیپ دومی و بالاتر شاغل هستند کدام دادسرا است؟

- ۱) دادسرای نظامی مرکز استان
- ۲) دادسرای نظامی استان تهران
- ۳) دادسرای عومومی و انقلاب مرکز استان
- ۴) دادسرای عومومی و انقلاب استان تهران

پاسخ: گزینه «۱» با توجه به ماده ۵۸۵ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲: به جرائم نظامیان زیر در دادگاه و دادسرای نظامی مرکز استان رسیدگی می‌شود. الف) نظامیان دارای درجه سرهنگی که در محل سرتیپ دومی و بالاتر شاغل می‌باشند. ب) نظامیان دارای درجه سرتیپ دومی در صورتی که مشمول مقررات ماده (۳۰۷) قانون آیین دادرسی کیفری ۱۳۹۲ نباشند.

کمک مثال ۴: آقای محمودی دارای درجه سرهنگی می‌باشد، لکن در محل سرتیپ دومی شاغل است و مرتكب جرم نظامی گشته است. مرجع صالح به رسیدگی به جرم وی کدام است؟

- ۱) دادگاه نظامی محل وقوع جرم
- ۲) دادگاه نظامی مرکز استان
- ۳) دادگاه نظامی تهران
- ۴) دادگاه نظامی یک مرکز استان

پاسخ: گزینه «۳» با توجه به ماده ۵۸۵ قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۱۳۹۲ نظامیانی که دارای درجه سرهنگی بوده که در محل‌های سرتیپ دومی و بالاتر شاغل هستند زمانی که مرتكب جرم نظامی می‌شوند دادگاه نظامی مرکز استان به جرم آنان رسیدگی می‌کند.

❖ ماده ۵۸۶: با انتخاب رئیس سازمان قضایی استان عضویت مستشاران دادگاه تجدیدنظر نظامی در دادگاه نظامی یک استان بلا مانع است.

﴿ نکته: رئیس سازمان قضایی استان اختیار عضویت دادن مستشاران دادگاه تجدیدنظر نظامی را در دادگاه‌های نظامی یک استان دارا است. ﴾

مکررسای سیرک

بخش دهم

«آیین دادرسی جرائم رایانه‌ای»

❖ ماده ۶۶۴: علاوه بر موارد پیش‌بینی شده در دیگر قوانین، دادگاه‌های ایران صلاحیت رسیدگی به موارد زیر را دارند:

الف – داده‌های مجرمانه یا داده‌هایی که برای ارتکاب جرم به کار رفته‌اند که به هر نحو در سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی یا حامل‌های داده موجود در قلمرو حاکمیت زمینی، دریایی و هوایی جمهوری اسلامی ایران ذخیره شود.

ب – جرم از طبق تارنماهای دارای دامنه مرتبه بالای کد کشوری ایران (ir) ارتکاب یابد.

پ – جرم توسط تبعه ایران یا غیرآن در خارج از ایران علیه سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی و تارنماهای مورد استفاده یا تحت کنترل قوای سه گانه یا نهاد رهبری یا نمایندگی های رسمی دولت یا هر نهاد یا مؤسسه‌ای که خدمات عمومی ارائه می‌دهد یا علیه تارنماهای دارای دامنه مرتبه بالای کد کشوری ایران در سطح گسترده ارتکاب یابد.

ت – جرائم رایانه‌ای متضمن سوءاستفاده از اشخاص کمتر از هجده سال، اعم از اینکه بزهده به با مرتكب ایرانی یا غیرایرانی باشد و مرتكب در ایران یافت شود.

❖ ماده ۶۶۵: چنانچه جرم رایانه‌ای در صلاحیت دادگاه‌های ایران در محلی کشف یا گزارش شود، ولی محل وقوع آن معلوم نباشد، دادسرای محل کشف مکلف است تحقیقات مقدماتی را انجام دهد. درصورتی که محل وقوع جرم مشخص نشود، دادسرا پس از اتمام تحقیقات مبادرت به صدور قرار و درصورت اقتضاء صدور کیفرخواست می‌کند و دادگاه مربوط نیز رأی مقتضی را صادر می‌کند.

 نکته: در صورت عدم تشخیص محل وقوع جرم رایانه‌ای در صلاحیت دادگاه ایران، دادسرای محل کشف مکلف است تحقیقات مقدماتی را انجام دهد.

❖ ماده ۶۶۶: قوه قضائیه موظف است به تناسب ضرورت، شعبه یا شعبی از دادسراهای، دادگاه‌های کیفری یک، کیفری دو، اطفال و نوجوانان، نظامی و تجدیدنظر را برای رسانیدگی به جرائم رایانه‌ای اختصاص دهد.

تبصره – مقامات قضائی دادسراهای و دادگاه‌های مذکور از میان قضاتی که آشنایی لازم به امور رایانه دارند انتخاب می‌شوند.

❖ ماده ۶۶۷: ارائه دهنده خدمات دسترسی موظفند داده‌های ترافیک را حداقل تا شش ماه پس از ایجاد حفظ نمایند و اطلاعات کاربران را حداقل تا شش ماه پس از خاتمه اشتراک نگهداری کنند.

تبصره ۱– داده ترافیک، هرگونه داده‌ای است که سامانه‌های رایانه‌ای در زنجیره ارتباطات رایانه‌ای و مخابراتی تولید می‌کنند تا امکان رديابی آنها از مبدأ تا مقصد وجود داشته باشد. این داده‌ها شامل اطلاعاتی از قبیل مبدأ، مسیر، تاریخ، زمان، مدت و حجم ارتباط و نوع خدمات مربوطه می‌شود.

تبصره ۲– اطلاعات کاربر، هرگونه اطلاعات راجع به کاربر خدمات دسترسی از قبیل نوع خدمات، امکانات فنی مورد استفاده و مدت زمان آن، هویت، نشانی جغرافیایی یا پستی یا قرارداد اینترنت (IP)، شماره تلفن و سایر مشخصات فردی را شامل می‌شود.

❖ ماده ۶۶۸: ارائه دهنده خدمات میزبانی داخلی موظفند اطلاعات کاربران خود را حداقل تا شش ماه پس از خاتمه اشتراک و محتوای ذخیره شده و داده ترافیک حاصل از تغییرات ایجادشده را حداقل تا پانزده روز نگهداری کنند.

❖ ماده ۶۶۹: هرگاه حفظ داده‌های رایانه‌ای ذخیره شده برای تحقیق یا دادرسی لازم باشد، مقام قضائی می‌تواند دستور حفاظت از آنها را برای اشخاصی که به نحوی تحت تصرف یا کنترل دارند صادر کند. در شرایط فوری، نظری خطر آسیب دیدن یا تعییر یا از بین رفتن داده‌ها، ضابطان قضائی می‌توانند دستور حفاظت را صادر کنند و مراتب را حداقل تا بیست و چهار ساعت به اطلاع مقام قضائی برسانند. چنانچه هریک از کارکنان دولت یا ضابطان قضائی یا سایر اشخاص از اجرای این دستور خودداری یا داده‌های حفاظت شده را افشاء کنند یا اشخاصی که داده‌های مذبور به آنها مربوط می‌شود را از مفاد دستور صادره آگاه کنند، ضابطان قضائی و کارکنان دولت به مجازات امتناع از دستور مقام قضائی و سایر اشخاص به حبس از نواد یک روز تا شش ماه یا جزای نقدی از پنج تا ده میلیون ریال یا هردو مجازات محکوم می‌شوند.

تبصره ۱– حفظ داده‌ها به منزله ارائه یا افشاء آنها نیست و مستلزم رعایت مقررات مربوط است.

تبصره ۲– مدت زمان حفاظت از داده‌ها حداقل سه ماه است و در صورت لزوم با دستور مقام قضائی قابل تمدید است.

❖ ماده ۶۷۰: مقام قضائی می‌تواند دستور ارائه داده‌های حفاظت شده مذکور در ماده (۶۶۷) و (۶۶۸) این قانون را به اشخاص یاد شده بدهد تا در اختیار ضابطان قرار گیرد. خودداری از اجرای این دستور و همچنین عدم نگهداری و عدم مواظبت از این داده‌ها موجب مجازات مقرر در ماده (۶۶۹) این قانون می‌شود.

❖ ماده ۶۷۱: تفتیش و توقيف داده‌ها یا سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی به موجب دستور قضائی و در مواردی به عمل می‌آید که ظن قوی به کشف جرم یا شناسایی متهمن یا ادله جرم وجود دارد.

ملک و سان سرگفت

بخش یازدهم

«آین دادرسی جرائم اشخاص حقوقی»

❖ ماده ۶۸۸: هرگاه دلیل کافی برای توجه اتهام به اشخاص حقوقی وجود داشته باشد، علاوه بر احضار شخص حقیقی که اتهام متوجه او می‌باشد، با رعایت مقررات مربوط به احضار، به شخص حقوقی اخطار می‌شود تا مطابق مقررات نماینده قانونی یا وکیل خود را معرفی نماید. عدم معرفی وکیل یا نماینده مانع رسیدگی نیست.

تبرصه – فردی که رفتار وی موجب توجه اتهام به شخص حقوقی شده است، نمی‌تواند نماینده آن را عهده‌دار شود.

نکات مهم:

۱- اخطار به شخص حقوقی به معرفی نماینده قانونی یا وکیل در صورت توجه اتهام به آن، ۲- عدم معرفی وکیل یا نماینده مانع رسیدگی نیست.

۳- فردی که رفتار وی موجب توجه اتهام به شخص حقوقی شده است، نمی‌تواند نماینده آن را عهده‌دار شود.

❖ ماده ۶۸۹: پس از حضور نماینده شخص حقوقی، اتهام وفق مقررات برای وی تبیین می‌شود. حضور نماینده شخص حقوقی تنها جهت انجام تحقیق و یا دفاع از اتهام انتسابی به شخص حقوقی است و هیچ‌یک از الزامات و محدودیت‌های مقرر در قانون برای متهم، در مورد وی اعمال نمی‌شود.

نکات مهم:

۱- تبیین اتهام شخص حقوقی برای نماینده شخص حقوقی

۲- هیچ‌یک از الزامات و محدودیت‌های مقرر در قانون برای متهم، در مورد نماینده قانونی شخص حقوقی اعمال نمی‌شود.

❖ ماده ۶۹۰: در صورت وجود دلیل کافی دایر بر توجه اتهام به شخص حقوقی و در صورت اقتضاء منحصرأ صدور قرارهای تأمینی زیر امکان پذیر است. این قرارها ظرف ده روز پس از ابلاغ، قابل اعتراض در دادگاه صالح است.

الف - قرار منع تغییر ارادی در وضعیت شخص حقوقی از قبیل انحلال، ادغام و تبدیل که باعث دگرگونی یا از دست دادن شخصیت حقوقی آن شود.

ب - قرار منع تغییر ارادی در وضعیت شخص حقوقی از قبیل درجه هفت یا هشت برای مرتكب است.

ج - قرار منع تخلص از مجازات‌های تعزیری درجه هفت یا هشت برای شغلی که زمینه ارتکاب مجدد جرم را فراهم می‌کند.

۱- قرار منع تغییر ارادی در وضعیت شخص حقوقی از قبیل انحلال، ادغام و تبدیل که باعث دگرگونی یا از دست دادن شخصیت حقوقی آن شود.

۲- قرارهای فوق انحصاری هستند.

۳- در صورت تخلص از قرارهای تأمین شخص حقوقی ظرف ده روز پس از ابلاغ، قابل اعتراض در دادگاه صالح است.

۴- در نوع از مجازات‌های تعزیری درجه هفت یا هشت محکوم می‌شود.

❖ ماده ۶۹۱: در صورت توجه اتهام به شخص حقوقی صدور قرار تأمین خواسته طبق مقررات این قانون بلامانع است.

❖ ماده ۶۹۲: در صورت انحلال غیرارادی شخص حقوقی حسب مورد قرار موقوفی تعقیب یا موقوفی اجراء صادر می‌شود. مقررات مربوط به قرار موقوفی تابع مقررات آین دادرسی کیفری است. در مورد دیه و خسارت ناشی از جرم وفق مقررات مربوط اقدام می‌شود.

نکته: صدور قرار موقوفی و اجرای مجازات در صورت انحلال غیرارادی شخص حقوقی

❖ ماده ۶۹۳: اجرای احکام مربوط به اشخاص حقوقی تابع مقررات آین دادرسی کیفری است.

❖ ماده ۶۹۴: در صورتی که شخص حقوقی دارای شب یا واحدهای زیرمجموعه متعدد باشد، مسئولیت کیفری تنها متوجه شعبه یا واحدی است که جرم مناسب به آن است. در صورتی که شب یا واحد زیرمجموعه براساس تصمیم مرکزیت اصلی شخص حقوقی اقدام کند، مسئولیت کیفری متوجه مرکزیت اصلی شخص حقوقی نیز می‌باشد.

نکات مهم:

۱- در صورتی که شخص حقوقی دارای شب یا واحدهای زیرمجموعه متعدد باشد، مسئولیت کیفری تنها متوجه شعبه یا واحدی است که جرم مناسب به آن است.

۲- در صورتی که شب یا واحد زیرمجموعه براساس تصمیم مرکزیت اصلی شخص حقوقی اقدام کند، مسئولیت کیفری متوجه مرکزیت اصلی شخص حقوقی نیز می‌باشد.

❖ ماده ۶۹۵: اظهارات نماینده قانونی شخص حقوقی علیه شخص حقوقی اقرار محسوب نمی‌شود و اتیان سوگند نیز متوجه او نیست.

نکته: اظهارات نماینده قانونی شخص حقوقی علیه شخص حقوقی اقرار محسوب نمی‌شود و اتیان سوگند نیز متوجه او نیست.

❖ ماده ۶۹۶: در مواردی که مقررات ویژه‌ای برای دادرسی جرائم اشخاص حقوقی مقرر نشده است مطابق مقررات عمومی آین دادرسی کیفری که در مورد این اشخاص قابل اجراء است اقدام می‌شود.

ملک و ساری سرگفت

بخش دوازدهم

«سایر مقررات»

- ❖ **ماده ۶۹۷:** دولت موظف است به تکالیف مقرر در اجرای احکام مواد (۶۵۰)، (۶۵۲) و (۶۵۴) تا (۶۵۶) این قانون با توجه به بندهای (ج) و (ف) ماده (۲۱۱) قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران در مدت باقیمانده اجرای آن عمل نماید. باز مالی اضافی ناشی از اجرای این قانون از محل افزایش درآمدهای قانون آیین دادرسی کیفری تأمین می‌گردد.
- ❖ **ماده ۶۹۸:** از تاریخ لازم الاجراء شدن این قانون، ماده واحده قانون راجع به تجویز دادرسی غیابی در امور جنایی مصوب ۲/۳/۱۳۳۹، قانون دادرسی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران مصوب ۲/۲۲ به جز مواد (۴)، (۸) و (۹) آن قانون، قانون تشکیل دادگاه‌های کیفری (یک و دو) و شعب دیوان عالی کشور مصوب ۴/۲۰، قانون تجدیدنظر آرای دادگاه‌ها مصوب ۵/۱۶، مواد (۷۵۶) تا (۷۷۹) الحاقی مورخ ۵/۳/۱۳۸۸ به قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) و ماده (۵۶۹) قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۴/۱۲/۱۳۹۲ و اصلاحات و الحالات بعدی آنها ملغی است.
- ❖ **ماده ۶۹۹:** این قانون با رعایت ترتیب شماره مواد به عنوان بخش‌های هشتم، نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم قانون آیین دادرسی کیفری مصوب ۴/۱۲/۱۳۹۲/۱ احراق و مقررات هر دو قانون از تاریخ ۱/۴/۱۳۹۴ لازم الاجراء است.

مکر رسانی سرکش

بخش سیزدهم «قوانين خاص»

در این قسمت به مهم‌ترین مواد قانونی، قوانین خاص مربوط به آینین دادرسی کیفری پرداخته می‌شود.

آینین نامه ویژه روحانیت

- ❖ ماده ۳: دادستان ویژه روحانیت توسط مقام معظم رهبری منصوب خواهد شد.
- ❖ ماده ۴: مستولیت، ریاست و نظارت همه دادسراهای به عهده دادستان منصوب خواهد بود.
- ❖ ماده ۷: عزل و نصب دادستان‌ها و دادیاران دادسراهای ویژه شهرستان با اخذ تمایل از آنان به عهده دادستان منصوب خواهد بود.
- ❖ ماده ۸: معاونین دادسراهای به پیشنهاد دادستان همان دادسرا و ابلاغ دادستان منصوب تعیین خواهد شد.
- ❖ ماده ۱۰: حاکم شرع شعبه اول دادگاه ویژه روحانیت از سوی مقام معظم رهبری منصوب می‌گردد.
- ❖ ماده ۱۲: کارمندان دفتری دادگاه با هماهنگی حاکم شرع شعبه اول تعیین می‌گرددند.
- ❖ ماده ۱۳: دادسراهای و دادگاه‌های ویژه روحانیت در موارد ذیل صالح به رسیدگی می‌باشند.

الف - کلیه جرائم روحانیون

ب - کلیه اعمال خلاف شأن روحانیون

پ - کلیه اختلافات محلی مخل به امنیت عمومی در صورتی که طرف اختلاف روحانی باشد.

ت - کلیه اموری که از سوی مقام رهبری برای رسیدگی مأموریت داده می‌شود.

تبصره ۱- در مواردی که دادسرای ویژه، رسیدگی به پروندهای را به سایر مراجع قضایی ذیربط واگذار نماید، مراجع مذکور موظف به رسیدگی می‌باشند.

تبصره ۲- در مورد بند (پ) رسیدگی با هماهنگی دستگاه‌های ذیرربط صورت می‌گیرد.

تبصره ۳- کلیه اتهامات اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، شورای نگهبان، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، وزراء و معاونین آن‌ها، معاونان و مشاوران رئسی سه قوه، سفرا، دادستان و رئیس دیوان محاسبات، دارندگان پایه قضایی، استانداران و فرمانداران وجرائم عمومی افسران نظامی و انتظامی از درجه سرتیپ و بالاتر، و مدیران کل اطلاعات استان‌ها که به لحاظ روحانی بودن نامبرگان فوق پرونده آنان در دادسرا و دادگاه ویژه روحانیت مطرح می‌گردد و نیز کلیه اتهامات نمایندگان مجلس خبرگان رهبری و ائمه جمعه در دادسرا و دادگاه ویژه روحانیت تهران رسیدگی خواهد شد.

❖ ماده ۱۴: دعاوی حقوقی و مدنی علیه روحانیون مطابق قوانین در دادگاه‌های مدنی و حقوقی رسیدگی خواهد شد مگر موارد خاصی که بر حسب ضرورت رسیدگی آن «به نظر دادستان منصوب» در دادگاه ویژه اصلاح باشد. در این صورت دادسراهای و دادگاه‌ها موظفند که با درخواست دادسرا و دادگاه ویژه پرونده را ارسال نمایند.

❖ ماده ۱۵: سایر دادسراهای در اموری که نسبت به روحانیون از آن‌ها سلب صلاحیت گردیده، حق ورود، تحقیق و تعقیب را ندارند، مگر با اجازه دادستان ویژه حوزه قضایی مربوطه.

❖ ماده ۱۶: روحانی به کسی اطلاق می‌گردد که ملبس به لباس روحانیت باشد یا در حوزه مشغول تحصیل باشد یا اگر به کار دیگری مشغول است عرفًا روحانی محسوب گردد.

❖ ماده ۱۷: تخلفات قضات و کارمندان دادسرا و دادگاه ویژه که در حین یا به سبب خدمت مرتکب شده‌اند، زیر نظر مستقیم دادستان منصوب و رئیس شعبه اول دادگاه مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

❖ ماده ۳۰: احواله پرونده از حوزه‌ای به حوزه قضایی دیگر در اختیار دادستان منصوب خواهد بود.

❖ ماده ۳۱: اتهامات شرکا، معاونین و مرتبطین متهم روحانی در دادسرا و دادگاه ویژه مورد رسیدگی قرار خواهد گرفت.

❖ ماده ۳۲: در خصوص تعقیب کیفری دارندگان پایه قضایی به جز قضات که لازم است قبلًا توسط دادسرای ویژه در خواست تعلیق شود و دادسرا و دادگاه انتظامی قضات ظرف مدت ۲۰ روز موظف به اظهارنظر می‌باشد و در غیر این صورت یا در موارد اضطراری «به تشخیص دادستان منصوب» اقدام قضایی خواهد شد و موضوع به اطلاع ریاست قوه قضائیه خواهد رسید.

تبصره - از آنجا که هدف قانونگذار از تعلیق قضایی قبل از رسیدگی به اتهام حفظ شئون قضایی می‌باشد در صورتی که متهم مایل باشد و کتاباً تقاضای رسیدگی به پرونده را بنماید دادسرا و دادگاه ویژه روحانیت می‌توانند بدون انجام تعقیب اقدام به رسیدگی نمایند.

❖ ماده ۳۳: در جرائم جزئی که تحقیقات مقدماتی آن کامل شده یا نیاز به تحقیقات نباشد، دادستان بلافاصله ادعای اتهام کیفری خود را در دادگاه مطرح نموده و دادگاه حکم صادر می نماید.

❖ ماده ۳۴: قرارهای صادره به جز موارد زیر پس از موافقت دادستان قطعی است.

الف - قرار بازداشت موقت که در صورت اعتراض متهمن در فرجه قانونی توسط دادستان کل ویژه روحانیت یا معاون قضایی وی خارج از نوبت بررسی می گردد و چنانچه اعتراض متهمن را وارد تشخیص دهنده قرار بازداشت موقت را نقض و پرونده به منظور اخذ تأمین مناسب دیگر به شعبه صادر کننده قرار اعاده می گردد.

ب - قرار منع تعقیب یا موقوفی تعقیب که در صورت اعتراض شاکی یا مدعی خصوصی در فرجه قانونی در دادگاه ویژه روحانیت قابل رسیدگی است.

❖ ماده ۳۷: متهمنی که با ویقه یا کفالت یا وجه التزام آزاد شده باشد، چنانچه در وقت مقرر بدون عذر موجه حاضر نشود وجه التزام به دستور دادستان ضبط می شود و به وثیقه گذار یا کفیل نیز اخطار می شود که ظرف مدت بیست روز متهمن را تسليم نماید، در صورت عدم تسليم، وجه الکفاله یا مورد وثیقه به دستور دادستان ضبط خواهد شد.

❖ ماده ۳۸: دادسرا می تواند شهود و مطلعین را احضار نماید، در صورت استنکاف به دستور دادستان جلب خواهد شد.

❖ ماده ۳۹: دادگاه ویژه به جرائمی رسیدگی می کند که مطابق این قانون در صلاحیت دادسرا و دادگاه ویژه بوده و پرونده امر از طریق دادسرا به همراه کیفر خواست به دادگاه ارائه شده باشد.

تبصره - چنانچه دادگاه در خلال رسیدگی از جرائم جدیدی آگاه شود مجاز به رسیدگی و صدور حکم خواهد بود.

❖ ماده ۴۰: ارجاع پرونده به شعب دادگاه و ایجاد هماهنگی بین آنها و نظارت بر حسن جریان امور به عهده حاکم شرع شعبه اول خواهد بود.

❖ ماده ۴۱: در صورت اختلاف بین دادسرا و دادگاه از جهت صلاحیت رسیدگی، پرونده همراه دلایل طرفین جهت حل اختلاف نزد ریاست شعبه اول دادگاه ارجاع خواهد شد، نظر آن مرجع لازم الاتباع است.

❖ ماده ۴۲: احکام دادگاهها باید مستدل و مستند به قوانین موضوع و موازین شرع باشد.

تبصره - در موارد استثنایی و مواردی که در شرع و قانون مجازات مشخصی تعیین نگردیده حاکم می تواند مستدلاً براساس نظر خود اقدام به صدور حکم نماید.

❖ ماده ۴۳: دادگاه مجرمینی را که با ارتکاب جرم، موجب هتك حیثیت و شئون روحانیت گردیده اند و یا افرادی که فاقد صلاحیت پوشیدن لباس روحانیت هستند را به خلع لباس روحانیت (به صورت دائم یا موقت) محکوم می نماید.

تبصره - کسانی که از حکم دادگاه در مورد نپوشیدن لباس تخلف کنند به حکم دادگاه ویژه به مجازات تعزیری محکوم خواهند شد.

❖ ماده ۴۷: نقل و انتقال قضات دادسرا و دادگاه ویژه که در دادگستری نیز شاغل می باشند، با هماهنگی دادستان منصوب و رئیس شعبه اول دادگاه بر حسب سمت صورت می گیرد.

❖ ماده ۴۸: احکام دادگاههای ویژه روحانیت از سوی محکوم علیه یا شاکی یا قائم مقام قانونی آنان قابل اعتراض است و در صورت عدم اعتراض در فرجه قانونی قطعی خواهد شد.

تبصره - ۱- چنانچه دادستان کل ویژه روحانیت احکام قطعی یا غیر قطعی دادگاه ویژه روحانیت را خلاف قانون بداند نسبت به رأی صادره اعتراض نموده و عنده لزوم حکم را متوقف می کند و پرونده را جهت رسیدگی به دادگاه تجدیدنظر ارسال می نماید.

تبصره - ۲- چنانچه دادستان مجری حکم رأی صادره را خلاف موازین تشخیص دهد بدلو اعتراض خود را به قاضی صادر کننده تذکر می دهد. در صورت عدم قبول قاضی، پرونده را همراه با نظریه مستدل نزد دادستان منصوب ارسال می نماید و دادستان منصوب برابر تبصره یک اقدام خواهد کرد.

تبصره - ۳- چنانچه متعاقب اعتراض محکوم علیه یا شاکی یا تذکر دادستان کل ویژه روحانیت یا دادستان مجری حکم، قاضی دادگاه ویژه روحانیت متوجه اشتباہ خود در حکم صادره شود، در صورتی که موضوع از مصادیق بند (ب) ماده ۴۹ باشد رأی اصلاحی صادر می نماید و در غیر این صورت پس از نقض حکم، پرونده را جهت رسیدگی توسط شعبه دیگر به دفتر دادگاههای ویژه روحانیت اعاده می نماید.

❖ ماده ۴۹: دادگاه تجدیدنظر ویژه روحانیت مرجع رسیدگی به اعتراض است که پس از وصول پرونده و رسیدگی به شرح زیر اقدام می نماید:

الف - در صورتی که رأی را صحیح و منطبق با موازین شرع و قانون بداند آن را ایرام می کند.

ب - در صورتی که اساس رأی صحیح بوده، ولی متنضم اشتباہ جزئی در محاسبه محکوم به یا ماده استنادی و امثال آن باشد رأی اصلاحی صادر می نماید.

پ - در صورتی که رأی صادره دارای ایراد ناشی از نقض تحقیقات باشد، دادگاه تجدیدنظر موارد نقص را مشخص نموده و رأی صادره را نقض و پرونده را جهت رفع نقص به دادگاه بدوى رسیدگی کننده اعاده می نماید. شعبه مزبور مکلف است پس از رفع نقص، حکم مقتضی صادر نماید.

ت - در صورتی که رأی صادره دارای ایراد اساسی باشد آن را نقض نموده و رأساً رسیدگی و انشاء رأی می نماید. آراء صادره از محاکم تجدیدنظر قطعی است.

❖ ماده ۵۰: هر شعبه از دادگاه تجدیدنظر ویژه روحانیت از یک رئیس و دو مستشار تشکیل و با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم می نماید. رئیس محاکم ویژه روحانیت که منصوب از طرف مقام معظم رهبری است رئیس شعبه اول دادگاه تجدیدنظر نیز می باشد، تعیین تعداد شعب و قضات آن و ارجاع پرونده به آنان بر طبق این آیین نامه خواهد بود.

❖ ماده ۵۱: محکوم علیه یا قائم مقام قانونی وی و دادستان کل ویژه روحانیت، مطابق قوانین مربوطه مجاز به تقاضای اعاده دادرسی درخصوص احکام قطعی دادگاههای ویژه روحانیت می باشند مرجع رسیدگی به تقاضای اعاده دادرسی و اتخاذ تصمیم در مورد آن، دادگاه تجدیدنظر ویژه روحانیت می باشد.

دادستان منصوب یا نماینده وی می تواند در جلسه رسیدگی حضور یابد و نسبت به موضوع اظهارنظر کند.

❖ ماده ۵۲: به جز در مواردی که در این قانون تصریح شده است، وظایف و اختیارات قضات دادسرا و دادگاه بر حسب مورد بر طبق مقررات عمومی آیین دادرسی کیفری می باشد.